

ระเบียบปฏิบัติของคณะกรรมการ (EU) 2020/464

ของวันที่ 26 มีนาคม 2563

กำหนดกฎเกณฑ์บางประการสำหรับการบังคับใช้ระเบียบ (EU) 2018/848 ของสหภาพยุโรป
รัฐสภาและสภาในส่วนที่เกี่ยวกับเอกสารที่จำเป็นสำหรับการรับรองย้อนหลังของช่วงเวลาเพื่อวัตถุประสงค์ในการเปลี่ยนแปลง การผลิต
ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ และข้อมูลที่ต้องจัดส่งโดยรัฐสมาชิก

(ข้อความที่เกี่ยวข้องกับเขตเศรษฐกิจยุโรป)

คณะกรรมการยุโรป

โดยคำนึงถึงสนธิสัญญาว่าด้วยการดำเนินงานของสหภาพยุโรป

โดยคำนึงถึงระเบียบ (EU) 2018/848 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 30 พฤษภาคม 2018 ว่าด้วยการผลิตอินทรีย์และการติดฉลาก
ผลิตภัณฑ์อินทรีย์ และยกเลิกระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007 (1) และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
มาตรา 10(6), มาตรา 14(3), มาตรา 15(3), มาตรา 16(3), มาตรา 17(3) และมาตรา 26(7)(d) ของมาตราดังกล่าว

ในทางตรงกันข้าม:

- (1) บทที่ III ของระเบียบ (EU) 2018/848 กำหนดกฎการผลิตทั่วไปสำหรับผลิตภัณฑ์อินทรีย์ ในขณะที่กฎการผลิตโดยละเอียดกำหนดไว้ในภาคผนวก II
ของระเบียบดังกล่าว เพื่อให้มั่นใจว่ามีเงื่อนไขที่สอดคล้องกันสำหรับการดำเนินการตามระเบียบดังกล่าว จึงควรมีการกำหนดกฎเพิ่มเติมบางประการ
- (2) การเปลี่ยนไปใช้การผลิตแบบอินทรีย์ต้องใช้ระยะเวลาปรับตัวของวิธีการที่ใช้ทั้งหมด ระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านที่กำหนดจะเริ่มเร็วที่สุดหลังจากที่เกษตรกร
หรือผู้ประกอบการที่ผลิตสตรอว์เบอร์รีหรือสตรอว์เบอร์รีได้แจ้งกิจกรรมดังกล่าวต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว ในกรณีพิเศษและภายใต้เงื่อนไขบางประการ
อาจสามารถนำระยะเวลาก่อนหน้านี้มานับย้อนหลังเป็นส่วนหนึ่งของระยะเวลาการเปลี่ยนผ่านได้ เอกสารที่ต้องยื่นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ
วัตถุประสงค์ในการนำระยะเวลาก่อนหน้านี้มานับย้อนหลังจะต้องระบุไว้
- (3) เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการเลี้ยงสัตว์อินทรีย์มีมาตรฐานสวัสดิภาพสัตว์สูง โดยคำนึงถึงความต้องการเฉพาะของแต่ละสายพันธุ์ จำเป็นต้องกำหนดความ
หนาแน่นของการเลี้ยง พื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งและลักษณะเฉพาะของพื้นที่เหล่านั้น รวมถึงข้อกำหนดทางเทคนิคและลักษณะ
เฉพาะของอาคารและพื้นที่กลางแจ้งสำหรับโค แกะ แพะ ม้า ควาง สุกร สัตว์ปีก และกระต่าย นอกจากนี้ สำหรับสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม ควรระบุระยะ
เวลาขั้นต่ำที่ต้องปฏิบัติตามในการให้อาหาร โดยควรใช้น้ำนมแม่เป็นหลักด้วย
- (4) เพื่อให้มั่นใจได้ว่ามีการปฏิบัติตามหลักสวัสดิภาพสัตว์ในระดับสูง โดยคำนึงถึงความต้องการเฉพาะของแต่ละสายพันธุ์ในการผลิตสัตว์น้ำอินทรีย์
จำเป็นต้องกำหนดกฎเกณฑ์สำหรับสายพันธุ์หรือกลุ่มของสายพันธุ์เกี่ยวกับความหนาแน่นในการเลี้ยง และลักษณะของระบบการผลิตและระบบ
กักกันสำหรับสัตว์น้ำด้วย
- (5) ผลิตภัณฑ์อินทรีย์แปรรูปควรผลิตโดยใช้วิธีการแปรรูปที่รับประกันว่าคุณลักษณะและคุณภาพอินทรีย์ของผลิตภัณฑ์จะคงอยู่ตลอดทุกขั้นตอนของการ
ผลิตอินทรีย์ เนื่องจากมีเทคนิคจำนวนมากที่ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารในการผลิตอินทรีย์ การจัดทำรายการเทคนิคที่ได้รับอนุญาตทั้งหมด
จึงเป็นไปได้ ดังนั้น โดยทั่วไปแล้ว เทคนิคที่สอดคล้องกับหลักการและกฎการผลิตที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) 2018/848 ควรได้
รับการพิจารณาว่าได้รับอนุญาตในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารในการผลิตอินทรีย์
- (6) อย่างไรก็ตาม สำหรับเทคนิคบางอย่างที่ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารอินทรีย์บางชนิด ความคิดเห็นของรัฐสมาชิกอาจแตกต่างกันในเรื่องการ
ปฏิบัติตามหลักการและกฎการผลิตที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) 2018/848 สำหรับการผลิตผลิตภัณฑ์เฉพาะ ในกรณีเช่นนี้ จำเป็น
ต้องกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการประเมินเทคนิคดังกล่าว และหากได้รับการยืนยันว่าสอดคล้องกับหลักการและกฎการผลิตเหล่านั้น คณะ
กรรมการจะอนุญาตให้ใช้เทคนิคดังกล่าวในการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารเฉพาะตามความเหมาะสมภายใต้เงื่อนไขบางประการ

(1) OJ L 150, 14.6.2018, หน้า 1.

- (7) อาจจำเป็นต้องใช้เทคนิคการแลกเปลี่ยนไอออนและเรซินดูดซับเพื่อผลิตนมผงสำหรับการกและนมผงสำหรับการต่อไป รวมถึงอาหารแปรรูปจากธัญพืชและอาหารเด็กตามที่ระบุไว้ในข้อ (a) และ (b) ของมาตรา 1(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 609/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (2) เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดที่ประกอบที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าวและในกฎหมายที่ออกตามมาตรา 11(1) ของระเบียบดังกล่าวสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง หรือในผลิตภัณฑ์ที่ควบคุมโดยคำสั่งคณะกรรมการ 2006/125/EC (3) จำเป็นต้องอนุญาตให้ใช้เทคนิคการแลกเปลี่ยนไอออนและการดูดซับสำหรับผลิตภัณฑ์ประเภทเหล่านี้
- (8) เช่นเดียวกับเทคนิคที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร เทคนิคที่ฟื้นฟูคุณสมบัติที่สูญเสียไปในกระบวนการผลิตและการเก็บรักษาอาหารสัตว์อินทรีย์ เทคนิคที่แก้ไขผลที่เกิดจากความแปรปรวนในการแปรรูปอาหารสัตว์อินทรีย์ หรือเทคนิคอื่นใดที่อาจทำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์ที่ตั้งใจจะวางจำหน่ายในฐานะอาหารสัตว์อินทรีย์ ไม่ควรนำมาใช้
- (9) เนื่องจากมีเทคนิคจำนวนมากที่ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์เฉพาะในการผลิตแบบอินทรีย์ การจัดทำรายการเทคนิคที่ได้รับอนุญาตทั้งหมดจึงเป็นไปได้ ดังนั้น โดยทั่วไปแล้ว เทคนิคที่สอดคล้องกับหลักการและกฎการผลิตที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) 2018/848 ควรได้รับอนุญาตในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ในการผลิตแบบอินทรีย์
- (10) อย่างไรก็ตาม สำหรับเทคนิคบางอย่างที่ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์อินทรีย์บางชนิด ความคิดเห็นของรัฐสมาชิกอาจแตกต่างกันในเรื่องการปฏิบัติตามหลักการและกฎการผลิตที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในระเบียบ (EU) 2018/848 ในกรณีเช่นนี้ จำเป็นต้องกำหนดกฎเกณฑ์เกี่ยวกับวิธีการประเมินเทคนิคดังกล่าว และหากได้รับการยืนยันว่าสอดคล้องกับหลักการและกฎการผลิตที่เกี่ยวข้องแล้ว คณะกรรมการจะอนุญาตให้ใช้เทคนิคดังกล่าวในการผลิตผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์บางชนิดตามความเหมาะสมภายใต้เงื่อนไขบางประการ
- (11) วัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์ สัตว์อินทรีย์ และลูกสัตว์น้ำอินทรีย์ควรนำมาใช้ในการผลิตอินทรีย์ เพื่อช่วยให้ผู้ประกอบการอินทรีย์สามารถค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมใช้งานของวัสดุเหล่านี้ได้ แต่รัฐสมาชิกควรมีระบบที่อนุญาตให้ผู้ประกอบการที่จำหน่ายวัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์และที่อยู่ระหว่างการเปลี่ยนผ่าน สัตว์อินทรีย์ หรือลูกสัตว์น้ำอินทรีย์ สามารถเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับอุปทานของตนต่อสาธารณะได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ข้อมูลโดยละเอียดเกี่ยวกับสายพันธุ์ดังกล่าวที่พวกเขาสามารถจัดหาได้ในปริมาณที่เพียงพอและภายในระยะเวลาที่เหมาะสม ควรเปิดเผยต่อสาธารณะ ปีละครั้ง รัฐสมาชิกควรส่งข้อมูลสรุปดังกล่าวให้คณะกรรมการ รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับการยกเว้นที่ได้รับอนุญาตในกรณีที่สินค้าขาดแคลน
- (12) ต้นกล้าไม่รวมอยู่ในการรวบรวมและแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับวัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์และที่เปลี่ยนรูป ดังนั้น เพื่อให้มั่นใจถึงแนวทางที่สอดคล้องกัน จึงควรกำหนดนิยามของต้นกล้า
- (13) เพื่อตอบสนองความต้องการทางโภชนาการสำหรับสารประกอบโปรตีนเฉพาะของสัตว์ปีกและสุกรอายุน้อยที่มีน้ำหนักไม่เกิน 35 กก. รัฐสมาชิกอาจอนุญาตให้ใช้โปรตีนอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์ในอาหารสัตว์ปีกและสุกรภายใต้เงื่อนไขที่เข้มงวดและจนถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2025 ในส่วนของกรกย่อยเล็กน้อยยกเว้นเหล่านี้ และเพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรา 53(6)(c) ของระเบียบ (EU) 2018/848 คณะกรรมการควรติดตามการใช้งานโดยคำนึงถึงวิวัฒนาการของความพร้อมของโปรตีนอาหารสัตว์อินทรีย์ในตลาด เพื่อจุดประสงค์นี้ คณะกรรมการควรออกแบบแบบสอบถามที่เน้นเฉพาะ และรัฐสมาชิกควรส่งแบบสอบถามที่กรอกข้อมูลครบถ้วนแล้วไปยังคณะกรรมการเป็นประจำทุกปี โดยสรุปข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่รวบรวมไว้เกี่ยวกับความพร้อมของโปรตีนอาหารสัตว์อินทรีย์และการอนุญาตให้ใช้โปรตีนอาหารสัตว์ที่ไม่ใช่อินทรีย์แก่ผู้ผลิตสัตว์ปีกและสุกร

(2) ระเบียบ (EU) เลขที่ 609/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 12 มิถุนายน 2013 ว่าด้วยอาหารสำหรับการกและเด็กเล็ก อาหารเพื่อวัตถุประสงค์ทางการแพทย์พิเศษ และอาหารทดแทนทั้งหมดสำหรับการควบคุมน้ำหนัก และยกเลิกคำสั่งสภา 92/52/EEC คำสั่งคณะกรรมการ 96/8/EC, 1999/21/EC, 2006/125/EC และ 2006/141/EC คำสั่ง 2009/39/EC ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป และระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 41/2009 และ (EC) เลขที่ 953/2009 (OJ L 181, 29.6.2013, หน้า 35)

(3) คำสั่งคณะกรรมการ 2006/125/EC ลงวันที่ 5 ธันวาคม พ.ศ. 2549 ว่าด้วยอาหารแปรรูปจากธัญพืชและอาหารสำหรับการกและเด็กเล็ก (OJ L 339, 6.12.2006, หน้า 16)

- (14) รัฐสมาชิกอาจจัดตั้งระบบข้อมูลที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับความพร้อมใช้งานที่เกี่ยวข้องกับสายพันธุ์และสายเลือดที่ปรับให้เข้ากับการผลิตแบบอินทรีย์หรือลูกไก่แบบอินทรีย์ เมื่อพิจารณาถึงความเป็นไปได้ในการทยอยยกเลิกข้อกีดขวางสำหรับการใช้สัตว์หรือลูกไก่ที่ไม่ใช่อินทรีย์ จึงเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมใช้งานของสายพันธุ์และสายเลือดที่เลี้ยงแบบอินทรีย์ซึ่งได้รับการคัดเลือกโดยเฉพาะโดยคำนึงถึงหลักการและวัตถุประสงค์ของอินทรีย์ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องกำหนดรายละเอียดสำหรับข้อมูลที่สอดคล้องกันที่จะต้องรายงานโดยรัฐสมาชิกต่อคณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ
- (15) ผู้ประกอบการที่ผลิตปุศสัตว์ตามระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007 (4) และระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 889/2008 (5) จะต้องปรับระบบการผลิตของตนให้สอดคล้องกับข้อกำหนดทางเทคนิคเฉพาะใหม่ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ซึ่งมีผลต่อความหนาแน่นของปุศสัตว์ ลักษณะโครงสร้างของสถานที่เลี้ยงสัตว์และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง พื้นที่ว่างและการจัดการที่ดิน และระบบการผลิตของฟาร์มโดยทั่วไป การปรับเปลี่ยนเหล่านี้จะต้องใช้ระยะเวลาที่แตกต่างกันไปตามขอบเขตของการดำเนินการที่จำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดใหม่ที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้ โดยคำนึงถึงการผลิตที่กำลังดำเนินการอยู่ด้วย
- (16) โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บทบัญญัติเกี่ยวกับความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยง พื้นที่ในร่มและกลางแจ้งขั้นต่ำสำหรับไก่สาวและไก่ตัวผู้ พื้นที่กลางแจ้งสูงสุดสำหรับโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก จำนวนชั้นสูงสุด และอุปกรณ์สำหรับระบบการจัดการมูลสัตว์ที่มีประสิทธิภาพในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกหลายชั้น อาจหมายถึงงานและการลงทุนที่จับต้องได้ เช่น การสร้างโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ใหม่และการจัดซื้อที่ดิน หรือการปรับปรุงโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ใหม่ทั้งหมดสำหรับฟาร์มหรือหน่วยการผลิตบางแห่งที่ดำเนินการผลิตมาจนถึงปัจจุบันโดยสอดคล้องกับระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 ดังนั้น จึงควรจัดให้มีระยะเวลาเปลี่ยนผ่านสูงสุด 8 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2021 สำหรับฟาร์มหรือหน่วยการผลิตเหล่านี้ เพื่อให้พวกเขาสามารถดำเนินการปรับปรุงที่จำเป็นเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดใหม่ได้
- (17) ข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับสัตว์สุกรเกี่ยวกับเปอร์เซ็นต์ขั้นต่ำของพื้นที่กลางแจ้งที่ประกอบด้วยโครงสร้างแข็ง อาจหมายถึงการสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกภายนอกชั้นใหม่และการเปลี่ยนแปลงในระบบการรวบรวมมูลสัตว์ในฟาร์มหรือหน่วยการผลิตที่ดำเนินการผลิตมาจนถึงปัจจุบันโดยสอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับ (EC) ตามกฎหมายเลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 ดังนั้น จึงควรจัดให้มีระยะเวลาเปลี่ยนผ่านสูงสุด 8 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2021 สำหรับฟาร์มหรือหน่วยการผลิตเหล่านี้ เพื่อให้พวกเขาสามารถดำเนินการปรับปรุงครั้งใหญ่ที่จำเป็นในส่วนของการที่ภายนอกสำหรับสัตว์ หรือเปลี่ยนอุปกรณ์ให้เป็นไปตามข้อกำหนดใหม่ได้
- (18) นอกจากนี้ ความยาวของช่องเปิดระหว่างระเบียงและส่วนภายในของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก ข้อกำหนดเกี่ยวกับผนังกันทับสำหรับการเลี้ยงสัตว์ปีกขุนที่ไม่ใช่ Gallus gallus และข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับเกาะและระดับที่นึ่งยกสูง อาจหมายถึงการปรับเปลี่ยนที่เป็นรูปธรรม เช่น การปรับปรุงส่วนหนึ่งของสถานที่เลี้ยงสัตว์และการซื้ออุปกรณ์ใหม่สำหรับฟาร์มที่ดำเนินการผลิตมาจนถึงปัจจุบันโดยสอดคล้องกับข้อบังคับ (EC) ตามกฎหมายเลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 ดังนั้น จึงควรจัดให้มีระยะเวลาเปลี่ยนผ่านสูงสุด 3 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2021 สำหรับฟาร์มหรือหน่วยการผลิตเหล่านี้ เพื่อให้พวกเขาสามารถดำเนินการปรับปรุงสถานที่เลี้ยงสัตว์หรือเปลี่ยนอุปกรณ์ให้เป็นไปตามข้อกำหนดใหม่ได้
- (19) สุดท้าย วิธีการคำนวณพื้นที่ผิวภายในอาคารขั้นต่ำในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกที่มีส่วนภายนอกอาคาร อาจหมายถึงการปรับเปลี่ยน เช่น การลดความหนาแน่นของสัตว์ปีกลงอย่างมาก หรือการปรับปรุงอาคารสำหรับฟาร์มที่ดำเนินการผลิตมาจนถึงปัจจุบันโดยสอดคล้องกับระเบียบข้อบังคับ (EC) เลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 ดังนั้น ควรจัดให้มีระยะเวลาเปลี่ยนผ่านสูงสุด 3 ปี นับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2021 สำหรับฟาร์มหรือหน่วยการผลิตเหล่านี้ เพื่อให้พวกเขาสามารถดำเนินการปรับเปลี่ยนแผนธุรกิจหรือสถานที่เลี้ยงสัตว์ของตนให้สอดคล้องกับข้อกำหนดใหม่ได้
- (20) เพื่อความชัดเจนและความแน่นอนทางกฎหมาย ระเบียบนี้ควรมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ (สหภาพยุโรป) 2018/848
- (21) มาตรการที่กำหนดไว้ในระเบียบนี้เป็นไปตามความเห็นของการผลิตอินทรีย์ คณะกรรมการ,
- (4) ระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007 ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2007 ว่าด้วยการผลิตอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์ และยกเลิกระเบียบ (EEC) เลขที่ 2092/91 (OJ L 189, 20.7.2007, หน้า 1)
- (5) ระเบียบคณะกรรมการ (EC) เลขที่ 889/2008 ลงวันที่ 5 กันยายน พ.ศ. 2551 ว่าด้วยกฎเกณฑ์โดยละเอียดสำหรับการดำเนินการตามระเบียบสภา (EC) เลขที่ 834/2007 ว่าด้วยการผลิตอินทรีย์และการติดฉลากผลิตภัณฑ์อินทรีย์ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการผลิตอินทรีย์ การติดฉลาก และการควบคุม (OJ L 250, 18.9.2008, หน้า 1)

ได้นำระเบียบนี้มาใช้แล้ว:

บทที่ 1

การแปลง

มาตรา 1

เอกสารที่ต้องจัดส่งเพื่อวัตถุประสงค์ในการรับรองย้อนหลังสำหรับงวดก่อนหน้า

1. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ (ก) ของมาตรา 10(3) ของระเบียบ (EU) 2018/848 ผู้ประกอบการจะต้องส่งเอกสารอย่างเป็นทางการจากหน่วยงานที่มีอำนาจที่เกี่ยวข้องไปยังหน่วยงานที่มีอำนาจในรัฐสมาชิกที่ดำเนินกิจกรรมและที่ดินของผู้ประกอบการอยู่ภายใต้ระบบควบคุม เพื่อพิสูจน์ว่าแปลงที่ดินที่ขอรับการรับรองย้อนหลังสำหรับช่วงเวลาก่อนหน้านี้ได้อยู่ภายใต้มาตรการที่กำหนดไว้ในโครงการที่ดำเนินการตามระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภา (6) และไม่มีการใช้ผลิตภัณฑ์หรือสารอื่นใดนอกเหนือจากที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ในแปลงที่ดินเหล่านั้น

2. เพื่อวัตถุประสงค์ของข้อ (บ) ของมาตรา 10(3) ของระเบียบ (EU) 2018/848 ผู้ประกอบการจะต้องยื่นเอกสารต่อไปนี้ต่อหน่วยงานที่มีอำนาจในรัฐสมาชิกที่ดำเนินกิจกรรมและที่ดินของผู้ประกอบการอยู่ภายใต้ระบบควบคุม เพื่อพิสูจน์ว่าที่ดินดังกล่าวเป็นพื้นที่ธรรมชาติหรือพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งเป็นระยะเวลาอย่างน้อยสามปี ไม่ได้รับการบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตอินทรีย์ตามระเบียบ (EU) 2018/848:

(ก) แผนที่ระบุอย่างชัดเจนถึงแปลงที่ดินแต่ละแปลงที่ครอบคลุมโดยคำขอการรับรองย้อนหลัง และข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ทั้งหมดของแปลงที่ดินเหล่านั้น และหากเกี่ยวข้องให้ระบุลักษณะและปริมาณของการผลิตที่กำลังดำเนินการอยู่ และพืชทางภูมิศาสตร์ของแปลงที่ดินเหล่านั้น (หากมี)

(ข) การวิเคราะห์ความเสี่ยงโดยละเอียดที่ดำเนินการโดยหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม เพื่อประเมินว่าที่ดินแปลงใดที่อยู่ภายใต้คำขอการรับรองย้อนหลังนั้น ได้รับการบำบัดด้วยผลิตภัณฑ์หรือสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์เป็นระยะเวลาอย่างน้อยสามปี โดยคำนึงถึงขนาดของพื้นที่ทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับคำขอ และวิธีการปฏิบัติทางการเกษตรที่ดำเนินการในช่วงเวลานั้นในแต่ละแปลงที่ดินที่อยู่ภายใต้คำขอเป็นพิเศษ

(ค) ผลการวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการจากห้องปฏิบัติการที่ได้รับการรับรองเกี่ยวกับตัวอย่างดินและ/หรือพืชที่หน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมเก็บจากแปลงที่ดินแต่ละแปลงที่ระบุมีความเสี่ยงต่อการปนเปื้อนอันเป็นผลมาจากการใช้ผลิตภัณฑ์และสารที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการผลิตแบบอินทรีย์ตามการวิเคราะห์ความเสี่ยงโดยละเอียดที่กล่าวถึงในข้อ (ข)

(ด) รายงานการตรวจสอบจากหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุม หลังจากการตรวจสอบทางกายภาพของผู้ประกอบการเพื่อวัตถุประสงค์ในการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อมูลที่รวบรวมเกี่ยวกับแปลงที่ดินที่ครอบคลุมโดยคำขอการรับรองย้อนหลัง

(e) เอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องซึ่งหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมเห็นว่าจำเป็นสำหรับการประเมินคำขอการรับรองย้อนหลัง;

(f) คำแถลงเป็นลายลักษณ์อักษรฉบับสุดท้ายของหน่วยงานควบคุมหรือองค์กรควบคุมที่ระบุว่า การรับรองย้อนหลังของช่วงเวลาก่อนหน้าเป็นส่วนหนึ่งของช่วงเวลาการแปลงนั้นมีความเหมาะสมหรือไม่ และระบุช่วงเวลาเริ่มต้นที่ถือว่าเป็นช่วงเวลาเริ่มต้นสำหรับที่ดินแต่ละแปลงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพื้นที่ทั้งหมดของที่ดินที่ได้รับประโยชน์จากการรับรองย้อนหลังของช่วงเวลานั้น

(6) ระเบียบ (EU) เลขที่ 1305/2013 ของรัฐสภายุโรปและสภาแห่งสหภาพยุโรป ลงวันที่ 17 ธันวาคม 2013 ว่าด้วยการสนับสนุนการพัฒนาชนบทโดยกองทุนเกษตรแห่งยุโรปเพื่อการพัฒนาชนบท (EAFRD) และยกเลิกระเบียบสภา (EC) เลขที่ 1698/2005 (OJ L 347, 20.12.2013, หน้า 487)

บทที่ 2

ปลูสัตว์

ส่วนที่ 1

สัตว์จำพวกวัว สัตว์จำพวกแกะ สัตว์จำพวกแพะ และสัตว์จำพวกม้า

มาตรา 2

ระยะเวลาขั้นต่ำในการให้นมบุตรด้วยน้ำนมแม่

ระยะเวลาขั้นต่ำที่อ้างถึงในข้อ 1.4.1.(g) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II ของระเบียบ (EU) 2018/848 สำหรับการให้อาหารสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม โดยควรใช้นมแม่ จะต้องเป็น: (a) 90 วันหลังคลอดสำหรับสัตว์โค

และสัตว์ม้า; (b) 45 วันหลังคลอดสำหรับสัตว์แกะและสัตว์แพะ

มาตรา 3

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้ง

สำหรับโค แกะ แพะ และม้า ความหนาแน่นในการเลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 1

มาตรา 4

ลักษณะและข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับพื้นที่ผิวขั้นต่ำของพื้นที่ภายในอาคาร

อย่างน้อยครึ่งหนึ่งของพื้นที่ผิวขั้นต่ำของพื้นที่ภายในอาคารที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 1 สำหรับโค แกะ แพะ และม้า จะต้องประกอบด้วยโครงสร้างที่บ่งชี้คือ ไม่ใช่โครงสร้างแบบระแนงหรือแบบตะแกรง

ส่วนที่ 2

สัตว์จำพวกกวาง

มาตรา 5

ระยะเวลาขั้นต่ำในการให้นมบุตรด้วยน้ำนมแม่

ระยะเวลาขั้นต่ำที่อ้างถึงในข้อ 1.4.1.(g) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II ของระเบียบ (EU) 2018/848 สำหรับการให้อาหารลูกกวางที่ยังดูดนม โดยควรใช้นมแม่ จะต้องเป็น 90 วันหลังคลอด

มาตรา 6

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่กลางแจ้ง

สำหรับสัตว์จำพวกกวาง ความหนาแน่นของการเลี้ยงและพื้นที่กลางแจ้งขั้นต่ำจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 1

มาตรา 7

ลักษณะและข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับคอกหรือพื้นที่ปิดล้อมกลางแจ้ง

1. สัตว์จำพวกกวางจะต้องถูกเลี้ยงไว้ในคอกหรือพื้นที่กลางแจ้งที่มีทุ่งหญ้าให้กินเมื่อสภาพแวดล้อมเอื้ออำนวย

2. คอกหรือพื้นที่กั้นกลางแจ้งจะต้องสร้างในลักษณะที่สามารถแยกสัตว์จำพวกกวางชนิดต่างๆ ออกจากกันได้หากจำเป็น

3. คอกหรือพื้นที่กั้นกลางแจ้งแต่ละแห่งจะต้องสามารถแบ่งออกเป็นสองส่วน หรืออยู่ติดกับคอกหรือพื้นที่กั้นกลางแจ้งอื่น เพื่อให้สามารถดำเนินการบำรุงรักษาในแต่ละส่วนหรือแต่ละคอกหรือพื้นที่กั้นกลางแจ้งได้อย่างต่อเนื่อง

มาตรา 8

ข้อกำหนดเกี่ยวกับพืชพรรณและลักษณะของสถานที่ที่มีการค้ำคองและพื้นที่กั้นกลางแจ้ง

ควรจัดหาสถานที่กำบังสายตาและสภาพอากาศให้แก่สัตว์จำพวกกวาง โดยควรใช้ที่กำบังตามธรรมชาติ เช่น การรวมกลุ่มต้นไม้และพุ่มไม้ ส่วนหนึ่งของป่า หรือชายป่าเข้ามาในบริเวณที่กั้นหรือคอกกวางแจ้ง หากไม่สามารถทำได้เพียงพอตลอดทั้งปี ควรจัดหาที่กำบังเทียมที่มีหลังคาให้

2. คอกหรือพื้นที่เลี้ยงสัตว์จำพวกกวางที่ตั้งอยู่กลางแจ้ง จะต้องมียี่งอจำนวนความสะดวกหรือปกคลุมด้วยพืชพรรณที่ช่วยให้สัตว์สามารถหลบซ่อนออกจากเขาได้

ในช่วงปลายของการตั้งครรภ์และสองสัปดาห์หลังคลอด สัตว์จำพวกกวางเพศเมียควรสามารถเข้าถึงพื้นที่ที่มีพืชพรรณปกคลุมซึ่งช่วยให้ลูกกวางซ่อนตัวได้

4. รั้วรอบคอกหรือพื้นที่เลี้ยงสัตว์กลางแจ้งจะต้องสร้างขึ้นในลักษณะที่สัตว์จำพวกกวางไม่สามารถหลบหนีได้

ส่วนที่ 3

สัตว์จำพวกสุกร

มาตรา 9

ระยะเวลาขั้นต่ำในการให้นมบุตรด้วยน้ำนมแม่

ระยะเวลาขั้นต่ำที่อ้างถึงในข้อ 1.4.1.(g) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II ของระเบียบ (EU) 2018/848 สำหรับการให้อาหารลูกสุกรที่ดูดนม โดยควรใช้นมแม่ จะต้องเป็น 40 วันหลังคลอด

มาตรา 10

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้ง

สำหรับสุกร ความหนาแน่นในการเลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 3 ของภาคผนวกที่ 1

มาตรา 11

ลักษณะและข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับพื้นที่ผิวขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในและภายนอกอาคาร

อย่างน้อยครึ่งหนึ่งของพื้นที่ผิวขั้นต่ำของทั้งพื้นที่ภายในอาคารและพื้นที่ภายนอกอาคารที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 3 ของภาคผนวกที่ 1 จะต้องประกอบด้วยโครงสร้างที่บด กล่าวคือ ไม่ใช่โครงสร้างแบบระแนงหรือแบบตะแกรง

มาตรา 12

ข้อกำหนดเกี่ยวกับพืชพรรณและลักษณะของพื้นที่โล่ง

1. พื้นที่โล่งควรเป็นสถานที่ตั้งจุดไอสุกร หากเป็นไปได้ ควรเลือกพื้นที่ที่มีต้นไม้หรือป่าไม้

2. พื้นที่กลางแจ้งจะต้องมีสภาพอากาศภายนอกอาคาร รวมทั้งมีที่พักพิงและวิธีการที่ช่วยควบคุมอุณหภูมิร่างกายของสุกร

ส่วนที่ 4

สัตว์ปีก

มาตรา 13

คำจำกัดความ

เพื่อวัตถุประสงค์ของมาตรานี้ ให้ใช้คำจำกัดความต่อไปนี้: (ก) 'สัตว์ปีกขุน' หมายถึง

สัตว์ปีกที่ตั้งใจจะผลิตเนื้อ (ข) 'ฝูง' ในบริบทของช่องในโรงเรือนสัตว์ปีก หมายถึง

กลุ่มนกที่เลี้ยงไว้ด้วยกันโดยไม่ปะปนกับสัตว์ปีกชนิดอื่น และมีพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งเฉพาะของตนเอง (ค) 'ไก่ตัวผู้' หมายถึง ไก่ตัวผู้สายพันธุ์ไก่ไข่ที่ตั้งใจจะผลิตเนื้อ (ง) 'ไก่ตัวเมีย' หมายถึง ไก่ตัวเมียสายพันธุ์ Gallus gallus ที่ตั้งใจจะผลิตเนื้อและถูก

ฆ่าเมื่ออายุอย่างน้อย 120 วัน

มาตรา 14

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้ง

สำหรับสัตว์ปีก ความหนาแน่นในการเลี้ยง และพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้ง จะต้องกำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของภาคผนวก

๕๖.

มาตรา 15

ลักษณะและข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก

ที่ โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกจะต้องก่อสร้างในลักษณะที่สัตว์ปีกทุกตัวสามารถเข้าถึงพื้นที่ที่ส่องได้อย่างสะดวก เพื่อจุดประสงค์นี้ ให้ปฏิบัติตามกฎต่อไปนี้: (ก) ขอบเขตภายนอกของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกจะต้องมีช่องทางเข้าออกให้เข้าถึงพื้นที่ที่ส่องได้โดยตรง; (ข) ช่องทางเข้าออก

แต่ละช่องจะต้องมีขนาดที่เหมาะสมสำหรับสัตว์ปีก; (ค) สัตว์ปีกจะต้องสามารถเข้าถึงช่องทางเข้าออกได้โดยไม่มีสิ่งกีดขวาง; (ง) ช่องทางเข้าออกที่เชื่อมต่อกับขอบเขตภายนอกของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกจะต้องมี

ความยาวรวมกันอย่างน้อย 4 เมตร ต่อพื้นที่ 100 ตาราง เมตร

พื้นที่ใช้งานใต้ของพื้นผิวขั้นต่ำของพื้นที่ภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก

(e) ในกรณีที่มีช่องระบายน้ำถูกยกสูงขึ้น จะต้องจัดให้มีทางลาด

2. สำหรับโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกที่มีระเบียบ ให้ใช้กฎต่อไปนี้: (ก) ขอบเขตภายนอกทั้งจาก

ตัวโรงเรือนไปยังระเบียบ และจากระบียงไปยังพื้นที่ที่ส่องจะต้องมี

ช่องทางเข้า/ออกที่ช่วยให้เข้าถึงระเบียบหรือพื้นที่ที่ส่องได้อย่างสะดวก

(ข) ช่องเปิดจากภายในโรงเรือนไปยังระเบียบจะต้องมีความยาวรวมกันอย่างน้อย 2 เมตร ต่อพื้นที่ใช้งาน 100 ตารางเมตร ของพื้นที่ภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกขั้นต่ำ และช่องเปิดจากระบียงไปยังพื้นที่กลางแจ้งจะต้องมีความยาวรวมกันอย่างน้อย 4 เมตร ต่อพื้นที่ใช้งาน 100 ตารางเมตร ของพื้นที่ภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกขั้นต่ำ

(ค) พื้นที่ใช้ประโยชน์ของระเบียบจะไม่นำมาคำนวณในความหนาแน่นของกรงเลี้ยงสัตว์ และพื้นที่ขั้นต่ำของพื้นที่ภายในและภายนอกอาคารตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 1 อย่างไรก็ตาม ส่วนภายนอกอาคารที่มีหลังคาคลุมเพิ่มเติมของอาคารที่ใช้สำหรับเลี้ยงสัตว์ปีก ซึ่งมีการฉนวนกันความร้อนในลักษณะที่ไม่ได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศภายนอก อาจนำมาคำนวณในความหนาแน่นของการเลี้ยงสัตว์ และพื้นที่ขั้นต่ำของพื้นที่ภายในอาคารตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 1 ได้ หากเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้: สามารถเข้าถึงได้ตลอด 24 ชั่วโมง

(i) (ii) เป็นไปตามข้อกำหนดของข้อ 1.6.1 และ 1.6.3 ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II ของระเบียบ (EU) 2018/848; (iii) เป็นไปตามข้อกำหนดเดียวกันสำหรับ

ช่องเปิดตามที่กำหนดไว้สำหรับระเบียบในข้อ (a) และ (b) ของวรรคนี้; (d) พื้นที่ใช้งานของระเบียบจะไม่รวมอยู่ในพื้นที่ใช้งานทั้งหมดของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก

เพื่อขุ่นสัตว์ปีก

อ้างอิงตามข้อ 1.9.4.4.(m) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II ของระเบียบ (EU) 2018/848

3. สำหรับโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกที่แบ่งออกเป็นช่องแยกต่างหากเพื่อเลี้ยงสัตว์ปีกหลายฝูง: (ก) ช่องต่างๆ ต้องแน่ใจว่ามีกรงจำกัด

การสัมผัสกับฝูงอื่นๆ และสัตว์ปีกจากฝูงต่างๆ ไม่สามารถปะปนกันได้
ในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก;

(ข) ขนาดฝูงสูงสุดต่อไปนี้ในช่องเดียวของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกจะต้องใช้บังคับ: พ่อแม่พันธุ์ไก่ Gallus gallus จำนวน

(i) 3,000 ตัว

(ii) ไก่สาว 10,000 ตัว;

(iii) ไก่ขุน 4,800 ตัว (Gallus gallus); (iv) ไก่ต้อน

2,500 ตัว;

(v) ไก่ 4,000 ตัว; (vi) ไก่วง

2,500 ตัว

(vii) ห่าน 2,500 ตัว;

(viii) เปิดปีกถึงตัวผู้ 3,200 ตัว หรือเปิดปีกถึงตัวเมีย 4,000 ตัว; (ix) เปิดบัสโค

5 ตัวผู้ 3,200 ตัว หรือเปิดบัสโคตัวเมีย 4,000 ตัว; (x) เปิดมูลารด์ตัวผู้ 3,200 ตัว

หรือเปิดมูลารด์ตัวเมีย 4,000 ตัว;

(xi) ไก่ฟ้า 5,200 ตัว;

(ค) ช่องต่างๆ จะต้องถูกกั้นด้วยผนังกันที่สำหรับการเลี้ยงสัตว์ปีกเพื่อขุนให้โตเต็มที่ ยกเว้นไก่ (Gallus Gallus) โดยผนังกันที่ดังกล่าวจะต้องทำให้มั่นใจได้ว่าแต่ละช่องของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกนั้นแยกออกจากพื้นที่หลังคาของอาคารอย่างสมบูรณ์

(ด) ช่องต่างๆ จะต้องถูกกั้นด้วยฉากกั้นที่ปิดหรือตาข่ายหรือตะแกรงสำหรับพ่อแม่พันธุ์ไก่ (Gallus gallus) ไก่ไข่ ไก่สาว ไก่ตัวผู้ และไก่ขุน (Gallus gallus)

4. อาจใช้ระบบหลายชั้นในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก ในกรณีที่ใช้ระบบหลายชั้น จะต้องปฏิบัติตามกฎต่อไปนี้: (ก) ระบบหลายชั้นสามารถใช้ได้เฉพาะกับพ่อแม่พันธุ์ไก่

(Gallus gallus) ไก่ไข่ ไก่สาวสำหรับผลิตไข่ในอนาคต ไก่สาวสำหรับเป็นพ่อแม่พันธุ์ในอนาคต และไก่ตัวผู้พี่น้องเท่านั้น

(b) ระบบหลายชั้นจะต้องมีพื้นที่ใช้งานได้ไม่เกินสามชั้น รวมทั้งชั้นล่างสุด (c) ชั้นที่ยกสูงขึ้นจะต้องสร้างขึ้นในลักษณะที่ป้องกันไม่ให้มูล

ตกลงมาในช่องด้านล่าง และจะต้องติดตั้งระบบกำจัดมูลที่มีประสิทธิภาพ

(d) ทุกชั้นจะต้องเอื้อต่อการตรวจสอบนกได้ง่าย (e) ระบบหลายชั้นจะ

ต้องทำให้มั่นใจว่านกทุกตัวสามารถเคลื่อนที่ได้อย่างอิสระและถ่ายถ่ายไปยังระดับต่างๆ หรือพื้นที่ระดับกลาง (f) ระบบหลายชั้นจะต้องสร้างขึ้นในลักษณะที่ช่วย

ให้นักทุกตัวสามารถเข้าถึงพื้นที่โล่งได้อย่างง่ายดายและเท่าเทียมกัน

โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกต้องติดตั้งที่เกาะหรือที่บังยอกสูง หรือทั้งสองอย่าง ที่เกาะหรือที่บังยอกสูง หรือทั้งสองอย่าง 5. จะต้องจัดหาให้สัตว์ปีกตั้งแต่ยังเล็ก โดยมีขนาดหรือสัดส่วนที่เหมาะสมกับขนาดของกลุ่มและของสัตว์ปีกตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 1

6. สามารถใช้โรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกแบบเคลื่อนที่ได้สำหรับเลี้ยงสัตว์ปีก โดยต้องเคลื่อนย้ายโรงเรือนเป็นประจำในระหว่างวงจรการผลิต เพื่อให้แน่ใจว่ามีพืชผักให้สัตว์ปีกกินอย่างเพียงพอ และอย่างน้อยที่สุดต้องเคลื่อนย้ายระหว่างการเลี้ยงสัตว์ปีกแต่ละชุด ความหนาแน่นของการเลี้ยงสัตว์ปีกขุนตามที่กำหนดไว้ในหัวข้อที่ 4 ถึง 9 ของส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 1 อาจเพิ่มขึ้นได้สูงสุดไม่เกิน 30 กิโลกรัมน้ำหนักตัวต่อตารางเมตร โดยที่พื้นที่ชั้นล่างของโรงเรือนแบบเคลื่อนที่ที่ต้องไม่เกิน 150 ตารางเมตร

มาตรา 16

ข้อกำหนดเกี่ยวกับพืชพรรณและลักษณะของพื้นที่โล่ง

1. พื้นที่กลางแจ้งสำหรับเลี้ยงสัตว์ปีกจะต้องเป็นสถานที่ที่ดึงดูดใจนก และนกทุกตัวจะต้องสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

2. สำหรับโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกที่แบ่งออกเป็นช่องแยกกันเพื่อเลี้ยงสัตว์ปีกหลายฝูง พื้นที่โล่งในแต่ละช่องจะต้องแยกออกจากกัน เพื่อให้แน่ใจว่าการสัมผัสกับฝูงอื่น ๆ นั้นมีจำกัด และสัตว์ปีกจากฝูงต่าง ๆ ไม่สามารถปะปนกันได้

3. พื้นที่กลางแจ้งสำหรับเลี้ยงสัตว์ปีกควรปกคลุมด้วยพืชพรรณหลากหลายชนิดเป็นหลัก

4. พื้นที่โล่งจะต้องจัดให้มีที่กำบังหรือที่พำนักหรือพุ่มไม้หรือต้นไม้จำนวนเพียงพอสำหรับนก โดยกระจายให้ทั่วทั้งพื้นที่โล่ง เพื่อให้แน่ใจว่านกได้ใช้พื้นที่โล่งทั้งหมดอย่างสมดุล

5. ควรดูแลรักษาพืชพรรณในพื้นที่โล่งอย่างสม่ำเสมอ เพื่อลดโอกาสที่จะเกิดสารอาหารส่วนเกิน

6. พื้นที่โล่งกลางแจ้งต้องไม่เกินรัศมี 150 เมตรจากทางออก/ทางเข้าที่ใกล้ที่สุดของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก อย่างไรก็ตาม อนุญาตให้ขยายได้ถึง 350 เมตรจากทางออก/ทางเข้าที่ใกล้ที่สุดของอาคาร โดยมีเงื่อนไขว่าต้องมีที่กำบังจากสภาพอากาศเลวร้ายและสัตว์นักล่ากระจายอย่างสม่ำเสมอทั่วทั้งพื้นที่โล่งกลางแจ้ง โดยมีที่กำบังอย่างน้อยสี่แห่งต่อเฮกตาร์ สำหรับห่าน พื้นที่โล่งกลางแจ้งต้องเอื้อให้ห่านสามารถกินหญ้าได้อย่างเพียงพอ

มาตรา 5

กระต่าย

มาตรา 17

ระยะเวลาขั้นต่ำในการให้นมบุตรด้วยน้ำนมแม่

ระยะเวลาขั้นต่ำที่อ้างถึงในข้อ 1.4.1.(g) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II ของระเบียบ (EU) 2018/848 สำหรับการให้อาหารลูกกระต่ายดูดนม โดยควรใช้นมแม่ จะต้องเป็น 42 วันหลังคลอด

มาตรา 18

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้ง

สำหรับกระต่าย ความหนาแน่นในการเลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งจะต้องเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 5 ของภาคผนวกที่ 1

มาตรา 19

ลักษณะและข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับที่อยู่อาศัยแบบเคลื่อนที่หรือแบบติดตั้งถาวร

1. ในช่วงฤดูการเลี้ยงสัตว์กินหญ้า กระต่ายจะต้องถูกเลี้ยงไว้ในโรงเรือนเคลื่อนที่บนทุ่งหญ้า หรือในโรงเรือนถาวรที่มีทางเข้าถึงทุ่งหญ้าได้

2. นอกฤดูที่กระต่ายกินหญ้า อาจเลี้ยงกระต่ายไว้ในคอกที่มีพื้นที่ให้วิ่งเล่นกลางแจ้งพร้อมพืชพรรณ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทุ่งหญ้า

3. โรงเรือนเคลื่อนที่บนทุ่งหญ้าควรเคลื่อนย้ายบ่อยที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการใช้ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์อย่างเต็มที่ และควรสร้างในลักษณะที่กระต่ายสามารถเล็มหญ้าบนพื้นได้

มาตรา 20

ลักษณะเฉพาะและข้อกำหนดทางเทคนิคสำหรับพื้นที่ภายในและภายนอกอาคาร

1. พื้นที่ภายในอาคารที่อยู่อาศัยถาวรและอาคารเคลื่อนที่ จะต้องก่อสร้างในลักษณะดังต่อไปนี้:

(ก) ความสูงเพียงพอที่จะทำให้กระต่ายทุกตัวยืนหูตั้งได้ (ข) สามารถรองรับกระต่าย

หลายกลุ่มและช่วยรักษาความสมบูรณ์ของลูกกระต่ายเมื่อย้ายไปยังที่อื่น
ระยะเวลาเลี้ยงให้อ้วน;

(ค) เป็นไปได้ที่จะแยกกระต่ายตัวผู้และกระต่ายตัวเมียที่ตั้งท้องและอยู่ในช่วงผสมพันธุ์ออกจากกลุ่มด้วยเหตุผลด้านสวัสดิภาพสัตว์เฉพาะ และเป็นระยะเวลาจำกัด โดยมีเงื่อนไขว่าพวกมันต้องสามารถสบตากับกระต่ายตัวอื่นได้

(ด) เป็นไปได้ที่แม่จะออกจากรังและกลับเข้าไปในรังเพื่อให้นมลูกกวาง

(e) มั่นใจ:

(i) ที่พักพิงที่มีหลังคาคลุม รวมทั้งที่ซ่อนตัวมิดๆ จำนวนเพียงพอสำหรับกระต่ายทุกขนาด; (ii) การเข้าถึงรังสำหรับแม่

กระต่ายทุกตัวอย่างน้อยหนึ่งสัปดาห์ก่อนวันกำหนดคลอด และอย่างน้อยจนถึงสิ้นสุดระยะให้นมลูก
ระยะเวลาของชุดอุปกรณ์;

(iii) การเข้าถึงรังสำหรับลูกกระต่ายในจำนวนที่เพียงพอ โดยมีรังอย่างน้อยหนึ่งรังต่อแม่กระต่ายที่ให้นมลูก (iv) วัสดุที่ช่วยให้
กระต่ายสามารถกัดแทะได้

2. พื้นที่กลางแจ้งในอาคารที่มีที่พักอาศัยถาวรจะต้องก่อสร้างในลักษณะดังต่อไปนี้:

(ก) มีแท่นยกสูงจำนวนมากเพียงพอและกระจายอย่างสม่ำเสมอทั่วพื้นผิวชั้นต่ำ

(ข) บริเวณนั้นมีรั้วล้อมรอบซึ่งสูงและลึกพอที่จะป้องกันการหลบหนีได้ไม่ว่าจะโดยการกระโดดหรือขุดดิน

(ค) หากมีพื้นที่ภายนอกที่เป็นคอนกรีต จะต้องมีการเข้าถึงส่วนของลู่วิ่งกลางแจ้งที่มีพืชพรรณได้โดยสะดวก หากไม่มีทางเข้าถึงที่สะดวกเช่นนั้น พื้นที่ที่เป็นคอนกรีตจะไม่สามารถ
นำมาคำนวณรวมในพื้นที่ชั้นต่ำของลู่วิ่งกลางแจ้งได้

(d) มั่นใจ:

(i) ที่พักพิงที่มีหลังคาคลุม รวมทั้งที่ซ่อนตัวมิดๆ จำนวนเพียงพอสำหรับกระต่ายทุกประเภท

(ii) วัสดุที่ให้กระต่ายกัดแทะได้

มาตรา 21

ข้อกำหนดเกี่ยวกับพืชพรรณ ลักษณะเฉพาะ และพื้นที่โล่ง

1. พืชพรรณในบริเวณที่กระต่ายวิ่งเล่นกลางแจ้งจะต้องได้รับการดูแลรักษาอย่างสม่ำเสมอและในลักษณะที่ดึงดูดใจกระต่าย

2. ในช่วงฤดูการเลี้ยงสัตว์ในทุ่งหญ้า ควรมีการหมุนเวียนทุ่งหญ้าอย่างสม่ำเสมอและบริหารจัดการในลักษณะที่ทำให้การกินหญ้าของกระต่ายมีประสิทธิภาพ
สูงสุด

บทที่ 3

สัตว์น้ำที่เพาะเลี้ยง

มาตรา 22

กฎระเบียบโดยละเอียดสำหรับสัตว์น้ำแต่ละชนิดหรือกลุ่มของสายพันธุ์

ผู้ประกอบการที่ผลิตสัตว์น้ำต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบโดยละเอียดสำหรับแต่ละชนิดหรือแต่ละกลุ่มของชนิดพันธุ์ที่กำหนดไว้ในภาคผนวกที่ 2 เกี่ยวกับ
ความหนาแน่นของการเลี้ยง และลักษณะเฉพาะของระบบการผลิตและระบบการกักกัน

บทที่ 4

อาหารแปรรูปและอาหารสัตว์

มาตรา 23

เทคนิคที่ได้รับอนุญาตในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหาร

1. เฉพาะเทคนิคที่สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 ของระเบียบ (EU) 2018/848 โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูป
อาหารอินทรีย์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 7 พร้อมด้วยกฎที่เกี่ยวข้องในบทที่ 3 ของระเบียบดังกล่าว และกฎการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของภาค
ผนวกที่ 2 เท่านั้นที่ได้รับอนุญาตในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารในระบบการผลิตอินทรีย์

2. โดยไม่กระทบต่อข้อ 3 ของส่วนที่ VI ของภาคผนวก II ของระเบียบ (EU) 2018/848 เทคนิคการแลกเปลี่ยนไอออนและเรซินดูดซับได้รับอนุญาตเมื่อใช้ในการเตรียมวัตถุดิบอินทรีย์:

(ก) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่อ้างถึงในข้อ (ก) และ (ข) ตามลำดับ ของมาตรา 1(1) ของระเบียบ (EU) เลขที่ 609/2013 โดยที่การใช้เทคนิคเหล่านั้นมีความจำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของระเบียบดังกล่าวและกฎหมายที่ออกตามระเบียบนั้น
มาตรา 11(1) ของระเบียบดังกล่าวสำหรับผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง หรือ

(b) สำหรับผลิตภัณฑ์ที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคำสั่ง 2006/125/EC โดยที่การใช้เทคนิคเหล่านั้นมีความจำเป็นเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนด
ข้อกำหนดของคำสั่งดังกล่าว

3. ในกรณีที่รัฐสมาชิกใดพิจารณาว่าควรมีการประเมินเทคนิคเฉพาะใดเทคนิคหนึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักการและกฎเกณฑ์ที่กล่าวถึงในวรรค 1 หรือควรมีเงื่อนไขเฉพาะบางประการสำหรับการใช้เทคนิคดังกล่าวในระเบียบนี้ รัฐสมาชิกนั้นอาจร้องขอให้คณะกรรมการดำเนินการประเมินดังกล่าว เพื่อจุดประสงค์นั้น รัฐสมาชิกนั้นจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ ทราบถึงเอกสารที่ระบุเหตุผลสำหรับการปฏิบัติตามดังกล่าวหรือเงื่อนไขเฉพาะเหล่านั้น และจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าเอกสารดังกล่าวได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณะตามกฎหมายของสหภาพยุโรปและกฎหมายภายในประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูล

คณะกรรมการจะต้องเผยแพร่คำขอใดๆ ที่กล่าวถึงในวรรคแรกเป็นประจำ

4. คณะกรรมการจะวิเคราะห์เอกสารที่กล่าวถึงในวรรค 3 หากการวิเคราะห์ของคณะกรรมการสรุปได้ว่าเทคนิคที่อธิบายไว้ในเอกสารนั้นสอดคล้องกับหลักการและกฎเกณฑ์ที่กล่าวถึงในวรรค 1 คณะกรรมการจะแก้ไขระเบียบนี้เพื่ออนุญาตเทคนิคที่กล่าวถึงในเอกสารนั้นอย่างชัดเจน หรือเพื่อรวมเงื่อนไขเฉพาะสำหรับการใช้งานไว้ในระเบียบนี้

5. คณะกรรมการจะทบทวนการอนุญาตเทคนิคการแปรรูปอาหารอินทรีย์ รวมถึงคำอธิบายและเงื่อนไขการใช้งาน เมื่อมีหลักฐานใหม่เกิดขึ้นหรือได้รับข้อมูลจากรัฐสมาชิก

มาตรา 24

เทคนิคที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์

1. เฉพาะเทคนิคที่สอดคล้องกับหลักการที่กำหนดไว้ในบทที่ 2 ของระเบียบ (EU) 2018/848 โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักการเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูปอาหารสัตว์อินทรีย์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 8 พร้อมด้วยกฎที่เกี่ยวข้องในบทที่ 3 ของระเบียบดังกล่าว และกฎการผลิตโดยละเอียดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 5 ของภาคผนวกที่ 2 และที่ไม่เพิ่มพูนสมบัติที่สูญเสียไปในการแปรรูปและการเก็บรักษาอาหารสัตว์อินทรีย์ ที่ไม่ก่อให้เกิดผลที่เกิดจากความแปรปรวนในการแปรรูป หรือที่อาจทำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับลักษณะที่แท้จริงของผลิตภัณฑ์เหล่านี้เท่านั้นที่ได้รับอนุญาตในการแปรรูปผลิตภัณฑ์อาหารสัตว์ในการผลิตแบบอินทรีย์

2. ในกรณีที่รัฐสมาชิกใดพิจารณาว่าควรมีการประเมินเทคนิคเฉพาะใดเทคนิคหนึ่งเกี่ยวกับการปฏิบัติตามหลักการและกฎเกณฑ์ที่กล่าวถึงในวรรค 1 หรือควรมีข้อกำหนดเงื่อนไขเฉพาะบางประการสำหรับการใช้เทคนิคดังกล่าวไว้ในระเบียบนี้ รัฐสมาชิกนั้นอาจร้องขอให้คณะกรรมการดำเนินการประเมินดังกล่าว เพื่อจุดประสงค์นั้น รัฐสมาชิกนั้นจะต้องแจ้งให้คณะกรรมการและรัฐสมาชิกอื่น ๆ ทราบถึงเอกสารที่ระบุเหตุผลสำหรับการปฏิบัติตามดังกล่าวหรือเงื่อนไขเฉพาะเหล่านั้น และจะต้องตรวจสอบให้แน่ใจว่าเอกสารดังกล่าวได้รับการเผยแพร่ต่อสาธารณะตามกฎหมายของสหภาพยุโรปและกฎหมายภายในประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูล

คณะกรรมการจะต้องเผยแพร่คำขอใดๆ ที่กล่าวถึงในวรรคแรกเป็นประจำ

3. คณะกรรมการจะวิเคราะห์เอกสารที่กล่าวถึงในวรรค 2 หากการวิเคราะห์ของคณะกรรมการสรุปได้ว่าเทคนิคที่อธิบายไว้ในเอกสารนั้นสอดคล้องกับหลักการและกฎเกณฑ์ที่กล่าวถึงในวรรค 1 คณะกรรมการจะแก้ไขระเบียบนี้เพื่ออนุญาตเทคนิคที่กล่าวถึงในเอกสารนั้นอย่างชัดเจน หรือเพื่อรวมเงื่อนไขเฉพาะสำหรับการใช้งานไว้ในระเบียบนี้

4. คณะกรรมการจะทบทวนการอนุญาตเทคนิคการแปรรูปอาหารสัตว์อินทรีย์ รวมถึงคำอธิบายและเงื่อนไขการใช้งาน เมื่อมีหลักฐานใหม่เกิดขึ้นหรือได้รับข้อมูลจากรัฐสมาชิก

บทที่ 5

ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมจำหน่ายของพืชอินทรีย์และพืชแปรรูปในตลาด
วัสดุสิ้นเปลือง สัตว์อินทรีย์ และลูกสัตว์น้ำอินทรีย์

มาตรา 25

ข้อมูลที่จะต้องจัดส่งโดยประเทศสมาชิก

1. รัฐสมาชิกจะต้องจัดหาข้อมูลที่จะเปิดเผยตามข้อ (ก) ของมาตรา 53(6) ของระเบียบ (EU) 2018/848 จากฐานข้อมูลอ้างอิงในมาตรา 26(1) และระบบที่อ้างอิงในมาตรา 26(2) และในกรณีที่เกี่ยวข้อง ในมาตรา 26(3) ของระเบียบดังกล่าว ตามข้อกำหนดที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 1 ของภาคผนวก III ของระเบียบนี้
2. รัฐสมาชิกจะต้องให้ข้อมูลที่ต้องเปิดเผยตามข้อ (b) ของมาตรา 53(6) ของระเบียบ (EU) 2018/848 เกี่ยวกับการยกเว้นที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ 1 ของภาคผนวกที่ 2 ของระเบียบดังกล่าว และข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4 ของส่วนที่ 2 ของภาคผนวกดังกล่าว ตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในส่วนที่ 2 ของภาคผนวกที่ 3 ของระเบียบนี้
3. รัฐสมาชิกจะต้องให้ข้อมูลที่ต้องเปิดเผยตามข้อ (c) ของมาตรา 53(6) ของระเบียบ (EU) 2018/848 เกี่ยวกับการวางจำหน่ายอาหารโปรตีนอินทรีย์สำหรับสัตว์ปีกและสุกรในตลาดสหภาพยุโรป และเกี่ยวกับการอนุญาตที่ได้รับตามข้อ 1.9.3.1(c) และ 1.9.4.2(c) ของส่วนที่ II ของภาคผนวก II ของระเบียบดังกล่าว ในกรณีของแบบสอบถามที่คณะกรรมการส่งให้รัฐสมาชิกเป็นประจำทุกปี
4. ข้อมูลที่กล่าวถึงในวรรคที่ 1, 2 และ 3 จะต้องจัดส่งในรูปแบบและผ่านระบบที่คณะกรรมการจัดเตรียมไว้ให้ โดยจะต้องจัดส่งข้อมูลดังกล่าวทุกปีภายในวันที่ 30 มิถุนายน และเป็นครั้งแรกภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2021 สำหรับข้อมูลของปี 2021
5. ข้อมูลที่อ้างถึงในวรรค 1 และ 2 ซึ่งได้รับจากรัฐสมาชิกตามมาตรา 53(6) ของระเบียบ (EU) 2018/848 จะต้องรวมอยู่ในฐานข้อมูลอ้างอิงในมาตรา 26(1) และระบบที่อ้างอิงในมาตรา 26(2) และในกรณีที่เกี่ยวข้อง ในมาตรา 26(3) ของระเบียบดังกล่าว

บทที่ 6

บทบัญญัติสุดท้ายและบทบัญญัติชั่วคราว

มาตรา 26

บทบัญญัติชั่วคราว

1. โดยเป็นการยกเว้นจากมาตรา 3 ของบทที่ 2 แห่งระเบียบนี้ ฟาร์มหรือหน่วยผลิตที่มีสุกรในสิ่งอำนวยความสะดวกที่สร้าง ปรับปรุง หรือนำมาใช้ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ โดยเป็นไปตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 และจำเป็นต้องมีการปรับปรุงโครงสร้างภายนอกครั้งใหญ่เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับพื้นที่กลางแจ้งอย่างน้อยครั้งหนึ่งที่ประกอบด้วยโครงสร้างเชิงตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 11 แห่งระเบียบนี้ จะต้องปฏิบัติตามมาตราดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2029 เป็นอย่างช้าที่สุด
2. โดยเป็นการยกเว้นจากมาตรา 4 ของบทที่ 2 ของระเบียบนี้ ฟาร์มหรือหน่วยการผลิตที่มีโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกที่สร้าง ปรับปรุง หรือนำมาใช้ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ โดยเป็นไปตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 และจำเป็นต้องมีการปรับปรุงสถานที่เลี้ยงสัตว์เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับความยาวรวมของช่องทางเข้าออกของสัตว์จากโรงเรือนภายในไปยังระเบียบตามทีระบุไว้ในข้อ (b) ของมาตรา 15(2) ของระเบียบนี้ จะต้องปฏิบัติตามข้อดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2024 เป็นอย่างช้าที่สุด

3. โดยเป็นการยกเว้นจากมาตรา 4 ของบทที่ 2 แห่งระเบียบนี้ ฟาร์มหรือหน่วยการผลิตที่มีโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกที่มีส่วนของอาคารอยู่กลางแจ้ง ซึ่งสร้าง ปรับปรุง หรือนำมาใช้ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ โดยสอดคล้องกับระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 และจำเป็นต้องลด ความหนาแน่นของสัตว์ปีกในโรงเรือนลงอย่างมาก หรือต้องปรับปรุงอาคารเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการคำนวณความหนาแน่นของสัตว์ปีก และพื้นที่ในโรงเรือนขั้นต่ำตามที่กำหนดไว้ในส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 1 แห่งระเบียบนี้ ในขณะที่ปฏิบัติตามข้อ (c) ของมาตรา 15(2) จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านั้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2024 เป็นอย่างช้าที่สุด
4. โดยเป็นการยกเว้นจากมาตรา 4 ของบทที่ 2 ของระเบียบนี้ ฟาร์มหรือหน่วยการผลิตที่มีโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกที่สร้าง ปรับปรุง หรือนำมาใช้ก่อนวันที่ ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ โดยเป็นไปตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 และจำเป็นต้องมีการปรับปรุงสถานที่เลี้ยงสัตว์หรือ เปลี่ยนอุปกรณ์เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับผนังกันที่ที่กำหนดไว้ในข้อ (c) ของมาตรา 15(3) หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับที่เกาะหรือที่นึ่งยุงสูงที่ กำหนดไว้ในมาตรา 15(5) ของระเบียบนี้ จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านั้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2024 เป็นอย่างช้าที่สุด
5. โดยเป็นการยกเว้นจากมาตรา 4 ของบทที่ 2 ของระเบียบนี้ ฟาร์มหรือหน่วยการผลิตที่มีโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกหลายชั้นซึ่งสร้าง ปรับปรุง หรือนำมาใช้ ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ โดยเป็นไปตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 และจำเป็นต้องมีการปรับปรุงสถานที่เลี้ยง สัตว์ครั้งใหญ่หรือเปลี่ยนอุปกรณ์เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับจำนวนชั้นสูงสุดและระบบการกำจัดมูลสัตว์ที่กำหนดไว้ในข้อ (b) และ (c) ของมาตรา 15(4) ของระเบียบนี้ ตามลำดับ จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเหล่านั้นตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2029 เป็นอย่างช้าที่สุด
6. โดยเป็นการยกเว้นจากมาตรา 4 ของบทที่ 2 ของระเบียบนี้ ที่ดินหรือหน่วยการผลิตที่มีโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกที่มีพื้นที่กลางแจ้งขยายออกไปเกินรัศมี 150 เมตรจากทางออก/ทางเข้าที่ใกล้ที่สุดของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกที่สร้าง ปรับปรุง หรือนำมาใช้ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 และซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของสิ่งอำนวยความสะดวกหรือการจัดซื้อที่ดินเพิ่มเติมอย่างมาก เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดเกี่ยวกับรัศมีสูงสุดที่กำหนดไว้ในมาตรา 16 (6) ของระเบียบนี้ จะต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2029 เป็นอย่างช้าที่สุด
7. โดยเป็นการยกเว้นจากมาตรา 2 ของส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 1 ของระเบียบนี้ สำหรับฟาร์มหรือหน่วยการผลิตที่ผลิตไข่สาวในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก ที่สร้าง ปรับปรุง หรือนำมาใช้ก่อนวันที่ระเบียบนี้มีผลบังคับใช้ โดยเป็นไปตามระเบียบ (EC) เลขที่ 834/2007 และ (EC) เลขที่ 889/2008 และซึ่งจำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนโครงสร้างของโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีกอย่างมาก หรือการจัดหาที่ดินเพิ่มเติม เพื่อให้เป็นไปตามกฎของมาตรา 2 ของส่วนที่ 4 ของภาค ผนวกที่ 1 ของระเบียบนี้ จะต้องปฏิบัติตามความหนาแน่นในการเลี้ยง และพื้นที่ขั้นต่ำของพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งสำหรับไข่สาวและไข่ตัวผู้ที่กำหนดไว้ใน มาตรา 2 ของส่วนที่ 4 ของภาคผนวกที่ 1 ของระเบียบนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2029 เป็นต้นไป

มาตรา 27

การมีผลบังคับใช้และการนำไปใช้

ระเบียบนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ยี่สิบถัดจากวันที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารทางการของสหภาพยุโรป

จะมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2564

ระเบียบนี้มีผลผูกพันโดยสมบูรณ์และบังคับใช้โดยตรงในทุกรัฐสมาชิก

บันทึกที่กรุงบรัสเซลส์ วันที่ 26 มีนาคม 2020

สำหรับคณะกรรมการ
ประธานาธิบดี
อูร์ซูลา ฟอน เดอร์ เลเยน

ภาคผนวกที่ 1

ข้อกำหนดเกี่ยวกับความหนาแน่นของการเลี้ยงสัตว์ และพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้ง
สำหรับปศุสัตว์ตามทีกล่าวถึงในบทที่ 2

ส่วนที่ 1: ความหนาแน่นในการเลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งสำหรับโค แกะ แพะ และม้า ตามที่กล่าวถึงในมาตรา 3

1. สัตว์จำพวกวัว

	พื้นที่ในร่ม (พื้นที่ ตารางเมตรสำหรับสัตว์)		พื้นที่กลางแจ้ง (พื้นที่ ออกกำลังกาย ไม่รวมทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์)
	น้ำหนักตัวขั้นต่ำ (กก.)	ตร.ม. /หัว	ตร.ม. /หัว
	มากถึง 100	1.5	1,1
	มากถึง 200	2.5	1.9
	มากถึง 350	4.0	3
	มากกว่า 350	5 โดยมีพื้นที่ขั้นต่ำ 1 ตารางเมตร ต่อ 100 กิโลกรัม	3.7 โดยมีค่าต่ำสุด 0.75 ตร.ม. /100 กก.
รวม		6	4.5
วัวตัวผู้สำหรับผสมพันธุ์		10	30

2. สัตว์จำพวกแกะและแพะ

	พื้นที่ในร่ม (พื้นที่ ตารางเมตรสำหรับสัตว์)		พื้นที่กลางแจ้ง (พื้นที่ ออกกำลังกาย ไม่รวมทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์)
	ตร.ม. /หัว		ตร.ม. /หัว
แกะ	1.5		2.5
เนื้อแกะ	0.35		0.5
แพะ	1.5		2.5
เด็ก	0.35		0.5

3. สัตว์ตระกูลม้า

	พื้นที่ในร่ม (พื้นที่ ตารางเมตรสำหรับสัตว์)		พื้นที่กลางแจ้ง (พื้นที่ ออกกำลังกาย ไม่รวมทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์)
	น้ำหนักตัวขั้นต่ำ (กก.)	ตารางเมตร ต่อตัว [ขนาดของคอกขึ้นอยู่กับความสูงของม้า]	ตร.ม. /หัว
การผสมพันธุ์และการขุนม้า	มากถึง 100	1.5	1,1
	มากถึง 200	2.5	1.9
	มากถึง 350	4.0	3
	มากกว่า 350	5 โดยมีพื้นที่ขั้นต่ำ 1 ตารางเมตร ต่อ 100 กิโลกรัม	3.7 โดยมีค่าต่ำสุด 0.75 ตร.ม. /100 กก.

ส่วนที่ 2: ความหนาแน่นในการเลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่กลางแจ้งสำหรับสัตว์จำพวกกวาง ตามที่กล่าวถึงในมาตรา 6

สัตว์จำพวกกวาง	พื้นที่กลางแจ้งขั้นต่ำต่อกรงหรือต่อคอก	ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยง จำนวนสัตว์โตเต็มวัยสูงสุด (*) ต่อเฮกตาร์
กวางซีกา เซอร์วิส นีปโปน	1 เฮกตาร์	15
กวางพอลโลว์ ถูกต้อง ถูกต้อง	1 เฮกตาร์	15
กวางแดง เซอร์วิส เอลาฟัส	2 เฮกตาร์	7
กวางของพ่อเดวิด เอลาฟูร์ส เดวิดอานัส	2 เฮกตาร์	7
มากกว่าหนึ่งสายพันธุ์ของกวาง	3 เฮกตาร์	7 ในกรณีที่ไม่มีกวางแดงหรือกวางเปเรดาร์ดิอยู่ในฝูง; 15 ในกรณีที่มีทั้งกวางแดงและกวางเปเรดาร์ดิ กวางของเดวิดเป็นส่วนหนึ่งของฝูง

(*) สัตว์จำพวกกวางสองตัวที่มีอายุไม่เกิน 18 เดือน นับเป็นสัตว์จำพวกกวางหนึ่งตัว

ส่วนที่ 3: ความหนาแน่นในการเลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งสำหรับสุกร ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 10

		พื้นที่ภายในอาคาร (พื้นที่สุกรที่ใช้ได้สำหรับสุกร หมายถึงขนาดภายในรวมถึงรางอาหาร แต่ไม่รวมที่ให้อาหารซึ่งสุกรไม่สามารถนอนลงได้)	พื้นที่กลางแจ้ง
	น้ำหนักตัวขั้นต่ำ (กก.)	ตร.ม. /หัว	ตร.ม. /หัว
แม่สุกรที่กำลังคลอดลูกจนถึงช่วงหย่านม		7.5 ตัวต่อแม่สุกร	2.5
การเลี้ยงสุกรให้โตเต็มที่ ลูกสุกรหย่านม, สุกรขุน, สุกรสาว, สุกรพ่อพันธุ์	ไม่เกิน 35 กิโลกรัม	0.6	0.4
	มากกว่า 35 กิโลกรัม แต่ไม่เกิน 50 กิโลกรัม	0.8	0.6
	น้ำหนักมากกว่า 50 กิโลกรัม แต่ไม่เกิน 85 กิโลกรัม	1,1	0.8
	มากกว่า 85 กิโลกรัม แต่ไม่เกิน 110 กิโลกรัม	1,3	1
	มากกว่า 110 กิโลกรัม	1.5	1,2
แม่สุกรที่กำลังตั้งท้อง		2.5	1.9
แม่สุกรตั้งท้องที่ไม่ตั้งท้อง			
หมูตัวผู้สำหรับผสมพันธุ์ หมูป่า		6 10 ถ้าใช้ปากกาสำหรับบริการตาม SSRM ชาติ	8

ส่วนที่ 4: ความหนาแน่นในการเลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งสำหรับสัตว์ปีกตามที่อ้างถึงในมาตรา 14 และมาตรา 15(2)(c) และ (6) และที่เกาะหรือระดับที่นึ่งยกสูงตามที่อ้างถึงใน มาตรา 15(5)

1. ไก่พ่อแม่พันธุ์ (Gallus gallus) ที่มีไว้สำหรับผลิตไข่ฟักสำหรับแม่ไก่ไข่ในอนาคต และไก่พ่อแม่พันธุ์ (Gallus gallus) ที่มีไว้สำหรับผลิตไข่ฟักสำหรับแม่ไก่ขุนในอนาคต:

อายุ	□ 18 สัปดาห์
ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในอาคาร จำนวนสูงสุดของพ่อแม่พันธุ์ต่อ ตารางเมตร ของพื้นที่ใช้สอยภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	6
ที่เกาะสำหรับนกพ่อแม่พันธุ์ เพื่อเตรียมแม่ไก่ไข่ในอนาคต ความกว้างขั้นต่ำของที่เกาะ/ตัวนก (ซม.)	18
รัง	รังละ 7 ตัว หรือในกรณีที่ทำรังรวมกัน รังละ 120 ตารางเซนติเมตร ต่อตัวเมียหนึ่งตัว
ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่กลางแจ้ง พื้นที่กลางแจ้ง ขั้นต่ำ ต่อตัว (ตร.ม.)	4

2. ไก่สาวและไก่ตัวผู้พี่น้อง:

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในอาคาร ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงต่อ ตารางเมตร ของพื้นที่ใช้สอยภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	น้ำหนักตัว 21 กก./ตร.ม.
ที่ฟักหรือนึ่งยกสูง หรือทั้งสองอย่าง	การจัดวางคอนหรือนึ่งยกสูง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน โดยต้องมีคอนสูงอย่างน้อย 10 ซม. ต่อตัวนก หรือ พื้นที่นึ่งยกสูง อย่างน้อย 100 ตารางเซนติเมตร ต่อตัว
ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่กลางแจ้ง พื้นที่กลางแจ้ง ขั้นต่ำ ต่อตัว (ตร.ม.)	1

3. ไก่ไข่ รวมถึงสายพันธุ์ที่เลี้ยงเพื่อการผลิตกึ่งเนื้อและไข่:

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในอาคาร จำนวนนกสูงสุดต่อ ตารางเมตร ของพื้นที่ใช้สอยภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	6
เพิร์ช ความกว้างขั้นต่ำของที่เกาะ/ตัวนก (ซม.)	18
รัง	ไก่ไข่ 7 ตัวต่อรัง หรือในกรณีที่ใช้รังรวม 120 ตารางเซนติเมตร ต่อไก่ไข่ 1 ตัว
ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่กลางแจ้ง พื้นที่กลางแจ้ง ขั้นต่ำ ต่อตัว (ตร.ม.)	4

4. การเลี้ยงไก่เนื้อเพื่อขุนให้ได้น้ำหนัก (Gallus gallus):

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในอาคาร ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงต่อ ตารางเมตร ของพื้นที่ใช้สอยภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	น้ำหนักตัว 21 กก./ตร.ม.
ที่พักหรือที่บังยอกสูง หรือทั้งสองอย่าง	การจัดวางคอนหรือที่บังยอกสูง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน โดยต้องมีคอนอย่างน้อย 5 ซม. ต่อตัว หรือ ที่บังยอกสูงอย่างน้อย 25 ตารางเซนติเมตร ต่อตัว
ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่กลางแจ้งขั้นต่ำสำหรับโรงเรือนแบบถาวร	4
พื้นที่กลางแจ้ง ขั้นต่ำ ต่อตัว (ตร.ม.)	
ความหนาแน่นในการเลี้ยงและพื้นที่กลางแจ้งขั้นต่ำสำหรับบ้านเคลื่อนที่	2.5
พื้นที่กลางแจ้ง ขั้นต่ำ ต่อตัว (ตร.ม.)	

5. การเลี้ยงสัตว์ปีกให้โตเต็มที่ (Gallus gallus): ไก่ตอนและไก่ตัวผู้:

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในอาคาร ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงต่อ ตารางเมตร ของพื้นที่ใช้สอยภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	น้ำหนักตัว 21 กก./ตร.ม.
ที่พักหรือที่บังยอกสูง หรือทั้งสองอย่าง	การจัดวางคอนหรือที่บังยอกสูง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน โดยต้องมีคอนอย่างน้อย 5 ซม. ต่อตัว หรือ ที่บังยอกสูงอย่างน้อย 25 ตารางเซนติเมตร ต่อตัว
ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่กลางแจ้ง	4
พื้นที่กลางแจ้ง ขั้นต่ำ ต่อตัว (ตร.ม.)	

6. การเลี้ยงสัตว์ปีกเพื่อขุนให้ได้น้ำหนัก (นอกเหนือจากไก่ฟ้า) ได้แก่ ไก่วง (Meleagris gallopavo) ที่จำหน่ายถึงตัวสำหรับหรือเพื่อวัตถุประสงค์อื่น ๆ การหัน:

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในอาคาร ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงต่อ ตารางเมตร ของพื้นที่ใช้สอยภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	น้ำหนักตัว 21 กก./ตร.ม.
ที่พักหรือที่บังยอกสูง หรือทั้งสองอย่าง	การจัดวางคอนหรือที่บังยอกสูง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน โดยต้องมีคอนอย่างน้อย 10 ซม. ต่อตัว หรือ ที่บังยอกสูงอย่างน้อย 100 ตารางเซนติเมตร ต่อตัว
ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่กลางแจ้ง	10
พื้นที่กลางแจ้ง ขั้นต่ำ ต่อตัว (ตร.ม.)	

7. การขุนสัตว์ปีกอื่นที่ไม่ใช่ Gallus gallus: Geese Anser anser domesticus:

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในอาคาร ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงต่อ ตารางเมตร ของพื้นที่ใช้สอยภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	น้ำหนักตัว 21 กก./ตร.ม.
ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่กลางแจ้ง	15
พื้นที่กลางแจ้ง ขั้นต่ำ ต่อตัว (ตร.ม.)	

8. การเลี้ยงสัตว์ปีกเพื่อขุนให้น้ำหนัก (นอกเหนือจากไก่) ได้แก่ เป็ดปักกิ่ง (*Anas platyrhynchos domesticus*) และเป็ดมัสโควี (*Cairina moschata*) และลูกผสมและเป็ดมูลาร์ด (*Cairina moschata* × *Anas platyrhynchos*):

ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในอาคาร ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงต่อ ตารางเมตร ของพื้นที่ใช้สอยภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	น้ำหนักตัว 21 กก./ตร.ม.
ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่กลางแจ้ง พื้นที่กลางแจ้ง ขั้นต่ำ ต่อตัว (ตร.ม.)	4.5

9. การขุนสัตว์ปีกอื่นที่ไม่ใช่ *Gallus gallus*: ไก่ต๊อก *Numida meleagris* f. ในประเทศ:

ความหนาแน่นในการเลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ภายในอาคาร ความหนาแน่นในการเลี้ยงต่อ ตารางเมตร ของพื้นที่ใช้สอยภายในโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ปีก	น้ำหนักตัว 21 กก./ตร.ม.
ที่พักหรือที่บังยอกสูง หรือทั้งสองอย่าง	การจัดวางคอนหรือที่บังยอกสูง หรือทั้งสองอย่างรวมกัน โดยต้องมีคอนอย่างน้อย 5 ซม. ต่อตัว หรือ ที่บังยอกสูงอย่างน้อย 25 ตารางเซนติเมตร ต่อตัว
ความหนาแน่นของสัตว์เลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่กลางแจ้ง พื้นที่กลางแจ้ง ขั้นต่ำต่อตัว (ตร.ม.)	4

ส่วนที่ 5: ความหนาแน่นในการเลี้ยงและพื้นที่ขั้นต่ำสำหรับพื้นที่ในร่มและกลางแจ้งสำหรับกระต่าย ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 18

1. สำหรับพื้นที่ภายในอาคาร

	พื้นที่ภายในอาคาร (พื้นที่สุทธิที่ใช้งานได้ต่อตัว ไม่รวมแกนวาง ตร.ม. /ตัว) สำหรับพื้นที่พักนอน ที่อยู่อาศัยถาวร	พื้นที่ภายในอาคาร (พื้นที่สุทธิที่ใช้งานได้ต่อตัว ไม่รวมแกนวาง ตร.ม. /ตัว) สำหรับพื้นที่พักนอน จำนวนเคลื่อนที่
การเลี้ยงลูกแพะจนถึงหย่านม: 0.6 ตารางเมตร /ตัว หากน้ำหนักตัวต่ำกว่า 6 กิโลกรัม 0.72 ตารางเมตร /ตัว หากน้ำหนักตัวสูงกว่า 6 กิโลกรัม	0.6 ตารางเมตร /แม่แพะพร้อมลูก ถ้าแม่แพะมีน้ำหนักตัวน้อยกว่า 6 กิโลกรัม 0.72 ตารางเมตร /แม่แพะพร้อมลูก ถ้าแม่แพะมีน้ำหนักตัวมากกว่า 6 กิโลกรัม	0.6 ตารางเมตร /แม่แพะพร้อมลูก ถ้าแม่แพะมีน้ำหนักตัวน้อยกว่า 6 กิโลกรัม 0.72 ตารางเมตร /แม่แพะพร้อมลูก ถ้าแม่แพะมีน้ำหนักตัวมากกว่า 6 กิโลกรัม
กระต่ายตัวเมียที่ตั้งท้องและกระต่ายเพศเมียที่พร้อมสืบพันธุ์	0.5 ตารางเมตร /แม่แพะท้องแก่ หรือแม่แพะที่พร้อมผสมพันธุ์ หากน้ำหนักตัวต่ำกว่า 6 กิโลกรัม 0.62 ตารางเมตร /แม่แพะท้องแก่ หรือแม่แพะที่พร้อมผสมพันธุ์ หากน้ำหนักตัวสูงกว่า 6 กิโลกรัม	0.5 ตารางเมตร /แม่แพะท้องแก่ หรือแม่แพะที่พร้อมผสมพันธุ์ หากน้ำหนักตัวต่ำกว่า 6 กิโลกรัม 0.62 ตารางเมตร /แม่แพะท้องแก่ หรือแม่แพะที่พร้อมผสมพันธุ์ หากน้ำหนักตัวสูงกว่า 6 กิโลกรัม
การเลี้ยงกระต่ายให้โตเต็มที่ตั้งแต่หย่านมจนถึงโรงฆ่าสัตว์ กระต่ายทดแทน (สิ้นสุดระยะเลี้ยงขุนจนถึงอายุ 6 เดือน)	0.2	0.15
กวางตัวผู้โตเต็มวัย	0.6 1 ถ้าแพะตัวผู้รับแพะตัวเมียเพื่อผสมพันธุ์	0.6 1 ถ้าแพะตัวผู้รับแพะตัวเมียเพื่อผสมพันธุ์

2. สำหรับพื้นที่กลางแจ้ง

	พื้นที่กลางแจ้ง (พื้นที่วิ่งเล่นกลางแจ้งที่มีพืชพรรณ โดยเฉพาะทุ่งหญ้า) (พื้นที่ใช้สอยสุทธิต่อตัว ไม่รวมแท่นวาง ตร.ม. ต่อ ตัว) ที่อยู่อาศัยถาวร	พื้นที่กลางแจ้ง (พื้นที่ สุทธิที่สัตว์แต่ละตัวสามารถใช้ได้ ไม่รวมแท่นวาง ตร.ม. / ตัว) บ้านเคลื่อนที่
แม่แพะที่ให้นมลูกจนกว่าจะหย่านม 2.5 ตารางเมตร / แม่แพะพร้อมลูก		2.5 ตร.ม. ต่อชุด (พร้อมชุดอุปกรณ์)
กวางตัวเมียที่กำลังตั้งท้อง/กวางตัวเมียที่พร้อมสืบพันธุ์	2.5	2.5
การเลี้ยงกระต่ายให้โตเต็มที่ตั้งแต่หย่านมจนถึงส่งโรงฆ่าสัตว์ กระต่ายทดแทน (สิ้นสุดระยะเลี้ยงขุนจนถึงอายุ 6 เดือน)	0.5	0.4
กวางตัวผู้โตเต็มวัย	2.5	2.5

ภาคผนวกที่ 2

กฎระเบียบโดยละเอียดเกี่ยวกับความหนาแน่นของการเลี้ยงและลักษณะเฉพาะของสัตว์แต่ละชนิด
ระบบการผลิตและระบบกักกันสำหรับสัตว์น้ำที่เลี้ยงในระบบเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ตามที่กล่าวถึง
ในมาตรา 22

ตอนที่ 1: ปลาแซลมอนในน้ำจืด

ปลาเทราต์สีน้ำตาล (Salmo trutta) – ปลาเทราต์สายรุ้ง (Oncorhynchus mykiss) – ปลาเทราต์ลำธารอเมริกัน (Salvelinus fontinalis) – ปลาแซลมอน (Salmo salar) – ปลาอาร์คติก (Salvelinus alpinus) – ปลาเทรย์ลิ่ง (Thymallus thymallus) – ปลาเทราต์ทะเลสาบอเมริกัน (หรือปลาเทราต์สีเทา) (Salvelinus namaycush) – หูเชน (Hucho hucho)

ระบบการผลิต	ระบบการทำฟาร์มแบบเปิดต้องได้รับอาหารจากระบบเพาะปลูกแบบเปิด อัตราการใช้ต้องรับกับความอื่นตัวของออกซิเจนอย่างน้อย 60% สำหรับปลาคูสตัว และ ต้องรับประกันความสะอาดของปลาคูสตัว รวมถึงการจัดของเสียจากการเกษตร
ความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงสัตว์	ปลาแซลมอนชนิดที่ไม่ได้ระบุไว้ด้านข้างมีความหนาแน่น 15 กก./ลบ.ม. ปลาแซลมอน 20 กก./ลบ.ม. ปลาเทราต์สีน้ำตาลและปลาเทราต์สายรุ้ง 25 กก./ลบ.ม. ปลาอาร์คติก 25 กก./ลบ.ม.

ตอนที่ 2: ปลาแซลมอนในน้ำทะเล

ปลาแซลมอน (Salmo salar), ปลาเทราต์สีน้ำตาล (Salmo trutta) – ปลาเทราต์สายรุ้ง (Oncorhynchus mykiss)

ความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงสัตว์	10 กก./ลบ.ม. ในกระชัง
-----------------------------------	-----------------------

ส่วนที่ 3: ปลาค็อด (Gadus morhua) และ Gadidae อื่นๆ ปลากระพงขาว (Dicentrarchus labrax) ทรายแดงทะเล (Sparus aurata) ปลาน้อย (Argyrosomus regius) ปลาเทอรันด์ (Psetta maxima [= Scophthalmus maximus]) ปลาพอร์จีแดง (Pagrus pagrus [= Sparus pagrus]) กังสีแดง (Sciaenops ocellatus) และ Sparidae อื่น ๆ และกระดุกสันหลัง (Siganus spp.)

ระบบการผลิต	ในระบบกักเก็บน้ำเปิด (กระชัง/ทรง) ที่มีความเร็วของกระแสน้ำทะเลต่ำที่สุด เพื่อให้ปลาได้รับสวัสดิภาพที่ดีที่สุด หรือในระบบเปิดแบบบก
ความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงสัตว์	สำหรับปลาค็อดอื่นที่ไม่ใช่ปลาเทอรันด์: 15 กก./ลบ.ม. สำหรับปลาเทอรันด์: 25 กก./ตร.ม.

ส่วนที่ 4: ปลากระพงขาว ปลากระพงแดง ปลาหมึก ปลาหมึก (ลิซ่า, มุกิล) และปลาไหล (สกุล Anguilla) ในบ่อดินบริเวณน้ำขึ้นน้ำลงและทะเลสาบชายฝั่ง

ระบบกักเก็บ	บ่อเกลือแบบดั้งเดิมถูกดัดแปลงเป็นหน่วยการผลิตสัตว์น้ำ และบ่อดินที่คล้ายกัน ในพื้นที่น้ำขึ้นน้ำลง
ระบบการผลิต	ต้องมีการหมุนเวียนน้ำอย่างเพียงพอเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งมีชีวิตชนิดนั้น ๆ จะมีคุณภาพ ชีวิตที่ดี อย่างน้อย 50% ของคณดินต้องมีพืชปกคลุม และจำเป็นต้องมีบ่อบำบัดน้ำ เสียแบบใช้พื้นที่ชุ่มน้ำ
ความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงสัตว์	4 กก./ลบ.ม.

ตอนที่ 5: ปลาสเตอร์เจียนในน้ำจืด

ชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง: วงศ์ Acipenser

ระบบการผลิต	ปริมาณน้ำที่ไหลเวียนในแต่ละหน่วยเลี้ยงต้องเพียงพอต่อการดูแลสวัสดิภาพของสัตว์ น้ำเสียที่ปล่อยทิ้งจะต้องมีคุณภาพเทียบเท่ากับน้ำที่รับเข้ามา
ความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงสัตว์	30 กก./ลบ.ม.

ส่วนที่ 6: ปลาในแหล่งน้ำจืด

ชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง: ปลาในวงศ์ปลาแคราซ (Cyprinidae) และชนิดพันธุ์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในบริบทของการเลี้ยงแบบผสมผสาน รวมถึงปลาเพิร์ช ปลาโพง ปลาตุ๊ก ปลาคอเรโกนิด และปลาสเตอร์เจียน

ปลาเพิร์ช (*Perca fluviatilis*) ในระบบเพาะเลี้ยงแบบพืชน้ำเดี่ยว

ระบบการผลิต	ในบ่อเลี้ยงปลาซึ่งต้องระบายน้ำออกให้หมดเป็นระยะ และในทะเลสาบ ทะเลสาบ ต้องใช้เพื่อการผลิตแบบอินทรีย์โดยเฉพาะ รวมถึงการปลูกพืชในพื้นที่แห้งแล้งด้วย พื้นที่จับปลาต้องมีทางเข้าของน้ำสะอาดและมีขนาดที่เหมาะสมเพื่อให้ปลาได้รับความสะดวกสบายสูงสุด ปลาต้องถูกเก็บรักษาไว้ในน้ำสะอาดหลังจากจับได้แล้ว ต้องรักษาพื้นที่พืชน้ำธรรมชาติไว้รอบแหล่งน้ำภายในประเทศ เพื่อทำหน้าที่เป็นเขตกันชนสำหรับพื้นที่ดินภายนอกที่ไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทางการเกษตร ตามหลักเกณฑ์การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำอินทรีย์ สำหรับการเลี้ยงปลาให้โตเต็มที่ ต้องใช้ระบบการเลี้ยงแบบผสมผสาน (polyculture) โดยมีเงื่อนไขว่าต้องปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดเฉพาะสำหรับปลาทะเลสาบชนิดอื่นๆ อย่างเคร่งครัด
ความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงสัตว์	ผลผลิตรวมของสายพันธุ์ที่ถูกจำกัดไว้ที่ 1,500 กิโลกรัมต่อเฮกตาร์ต่อปี (ซึ่งเป็นไปตามผลผลิตจากการเพาะเลี้ยงเนื่องจากลักษณะเฉพาะของระบบการผลิต)
ความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงปลาเพิร์ชในระบบเพาะเลี้ยงแบบเดี่ยวคือ 20 กก./ลบ.ม.	

ส่วนที่ 7: กุ้งเพนเนียดและกุ้งน้ำจืด (*Macrobrachium* spp.)

ระบบการผลิต	ควรเลือกพื้นที่ที่เป็นดินเหนียวปลอดเชื้อโรคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมจากการก่อสร้างบ่อ บ่อจะถูกสร้างขึ้นโดยใช้ดินเหนียวที่มีอยู่ตามธรรมชาติ
ความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงสัตว์	การเพาะเลี้ยง: สูงสุด 22 ตัวต่อตารางเมตร ปริมาณชีวมวลสูงสุดกันที่: 240 กรัม/ตร.ม.

ตอนที่ 8: กุ้งเครย์ฟิช

ชนิดพันธุ์ที่เกี่ยวข้อง: *Astacus astacus*

ความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงสัตว์	สำหรับกุ้งเครย์ฟิชขนาดเล็ก (< 20 มม.): 100 ตัวต่อ ตารางเมตร สำหรับกุ้งเครย์ฟิชขนาดกลาง (20-50 มม.): 30 ตัวต่อ ตารางเมตร สำหรับกุ้งเครย์ฟิชโตเต็มวัย (> 50 มม.): 5 ตัวต่อ ตารางเมตร โดยต้องมีที่หลบซ่อนที่เพียงพอ
-----------------------------------	--

ส่วนที่ 9: หอยและสัตว์ทะเลที่มีหนาม

ระบบการผลิต	การเลี้ยงหอยแมลงภู่น้ำจืด การเลี้ยงแบบวางบนพื้น การใช้ถุงตาข่าย กรง ถาด อวนลอย เสาแขวน และระบบกักเก็บอื่นๆ สำหรับการเลี้ยงหอยแมลงภู่น้ำจืด จำนวนเชือกแขวนต้องไม่เกินหนึ่งเส้นต่อพื้นที่หนึ่งตารางเมตร ความยาวเชือกแขวนสูงสุดต้องไม่เกิน 20 เมตร ห้ามทำการลดจำนวนเชือกแขวนในระหว่างรอบการผลิต อย่างไรก็ตาม สามารถแบ่งเชือกแขวนออกเป็นเส้นย่อยได้โดยไม่ทำให้ความหนาแน่นของหอยเพิ่มขึ้น
-------------	--

ส่วนที่ 10: ปลาน้ำจืดเขตร้อน: ปลาช่อน (*Chanos chanos*), ปลาโฌ (*Oreochromis spp.*), ปลาโหลสยาม (*Pangasius spp.*)

ระบบการผลิต	บ่อเลี้ยงปลาและกระชังตาข่าย
ความหนาแน่นสูงสุดในการเลี้ยงสัตว์	ความหนาแน่น: 10 กก./ลบ.ม. ไอรีโอโครมิส: 20 กก./ลบ.ม.

ภาคผนวกที่ 3

ข้อมูลที่ต้องจัดส่งโดยรัฐสมาชิกตามที่ระบุไว้ในมาตรา 25

ส่วนที่ 1: ข้อมูลจากฐานข้อมูลอ้างอิงในมาตรา 26(1) และระบบที่อ้างอิงใน
มาตรา 26(2) และในกรณีที่เกี่ยวข้อง ในมาตรา 26(3) ของระเบียบ (EU) 2018/848

1. ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมใช้งานของวัสดุสืบพันธุ์พืชอินทรีย์และที่อยู่ระหว่างการแปลงสภาพ ไปรวมต้นกล้า แต่รวมถึงมันฝรั่งสำหรับปลูก สำหรับแต่ละประเภทเฉพาะที่บันทึกไว้ในฐานข้อมูลอ้างอิงในมาตรา 26(1) หรือในระบบที่อ้างอิงในมาตรา 26(2)(a) ของระเบียบ (EU) 2018/848 จะต้องมีการ
ข้อมูลดังต่อไปนี้:

- ชื่อวิทยาศาสตร์และชื่อสามัญ (ชื่อสามัญและชื่อละติน);
- ความหลากหลายหรือการกำหนดชื่อวัสดุที่ไม่เหมือนกัน
- ปริมาณที่พร้อมสำหรับการแปลงสภาพตามที่อยู่ปฏิบัติงานประเมินไว้ (จำนวนหน่วยทั้งหมดหรือน้ำหนักเมล็ดพันธุ์)
- ปริมาณอินทรีย์ที่พร้อมใช้งานตามที่อยู่ปฏิบัติงานประเมินไว้ (จำนวนหน่วยทั้งหมดหรือน้ำหนักเมล็ด)
- จำนวนผู้ประกอบการที่อัปโหลดข้อมูลตามมาตรา 26(2) ของระเบียบ (EU) 2018/848 บน
โดยสมัครใจ

สำหรับประเด็นนี้ 'ต้นกล้า' หมายถึงต้นอ่อนที่ออกมาจากเมล็ด ไม่ใช่จากการปักชำ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมของลูกสัตว์น้ำอินทรีย์ที่เพาะเลี้ยงในแต่ละชนิดซึ่งเก็บรักษาไว้ในระบบ
สิ่งอ้างอิงในข้อ (c) ของมาตรา 26(2) ของระเบียบ (EU) 2018/848 จะรวมถึงสิ่งต่อไปนี้:

- ชนิดและสกุล (ชื่อสามัญและชื่อวิทยาศาสตร์);
- พันธุ์และสายพันธุ์ย่อย (ถ้ามี)
- ผลิตภัณฑ์ในแต่ละช่วงวัย (เช่น ไข่ ลูกปลาวัยอ่อน ปลาวัยรุ่น) ที่มีจำหน่ายในรูปแบบเกษตรอินทรีย์
- ปริมาณที่มีอยู่ตามที่อยู่ประกอบการประเมินไว้
- สถานะสุขภาพเป็นไปตามคำสั่งสภา 2006/88/EC (1);
- จำนวนผู้ประกอบการที่อัปโหลดข้อมูลตามมาตรา 26(2) ของระเบียบ (EU) 2018/848 บน
โดยสมัครใจ

3. ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมของสัตว์อินทรีย์สำหรับแต่ละชนิดที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ในระบบที่อ้างอิงในข้อ (b) ของมาตรา 26(2) ของระเบียบ (EU)
2018/848 จะต้องรวมถึงสิ่งต่อไปนี้:

- ชนิดและสกุล (ชื่อสามัญและชื่อวิทยาศาสตร์);
- พันธุ์และสายพันธุ์;
- วัตถุประสงค์ในการผลิต: เนื้อสัตว์ นม การใช้งานสองวัตถุประสงค์ หรือการผสมพันธุ์;
- ช่วงวัย: สัตว์โตเต็มวัยหรือสัตว์อายุน้อย (เช่น โคที่มีอายุน้อยกว่า 6 เดือน โคโตเต็มวัย)
- ปริมาณ (จำนวนสัตว์ทั้งหมด) ที่มีอยู่ตามที่อยู่ประกอบการประเมินไว้
- สถานะสุขภาพเป็นไปตามหลักเกณฑ์ด้านสุขภาพสัตว์ทั่วไป
- จำนวนผู้ประกอบการที่อัปโหลดข้อมูลตามมาตรา 26(2) ของระเบียบ (EU) 2018/848 บน
โดยสมัครใจ

4. ในกรณีที่เกี่ยวข้อง ให้ระบุข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมของสายพันธุ์และพันธุ์ย่อยอินทรีย์ที่ปรับตัวเข้ากับการผลิตแบบอินทรีย์
สำหรับสายพันธุ์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 26(3) ของระเบียบ (EU) 2018/848 จะต้องรวมถึงสิ่งต่อไปนี้:

- ชนิดและสกุล (ชื่อสามัญและชื่อวิทยาศาสตร์);
- พันธุ์และสายพันธุ์;
- วัตถุประสงค์ในการผลิต: เนื้อสัตว์ นม การใช้งานสองวัตถุประสงค์ หรือการผสมพันธุ์;

(1) คำสั่งสภา 2006/88/EC ลงวันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2549 ว่าด้วยข้อกำหนดด้านสุขภาพสัตว์สำหรับสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์จากสัตว์น้ำ และการป้องกันและควบคุมโรคบางชนิดในสัตว์น้ำ (OJ L 328, 24.11.2006, หน้า 14)

— ปริมาณ (จำนวนสัตว์ทั้งหมด) ที่มีอยู่ตามที่อยู่ประกอบการประเมิน; — สถานะสุขภาพที่สอดคล้องกับ
กฎเกณฑ์ด้านสุขภาพสัตว์แบบทั่วไป; — จำนวนผู้ประกอบการที่จับไหลอดข้อมูลตาม

มาตรา 26(3) ของระเบียบ (EU) 2018/848 เกี่ยวกับ
โดยสมัครใจ

5. ในกรณีที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลเกี่ยวกับความพร้อมของลูกไก่พันธุ์อินทรีย์ตามที่ระบุไว้ในมาตรา 26(3) ของระเบียบ (EU) 2018/848 จะต้องรวมถึงสิ่งต่อไปนี้: — ชนิดและสกุล (ชื่อ
สามัญและชื่อวิทยาศาสตร์)

— สายพันธุ์และสายย่อย

— วัตถุประสงค์ในการผลิต: เนื้อ ไข่ ใช้ประโยชน์สองอย่าง หรือเพื่อการผสมพันธุ์; —

ปริมาณ (จำนวนสัตว์ทั้งหมด) ที่มีอยู่ตามที่อยู่ประกอบการประเมิน; — ระบบการเลี้ยง (ระบุว่าเป็นระบบหลาย
ระดับหรือไม่);

— สุขภาพเป็นไปตามหลักเกณฑ์ด้านสุขภาพสัตว์ทั่วไป

— จำนวนผู้ประกอบการที่จับไหลอดข้อมูลตามมาตรา 26(3) ของระเบียบ (EU) 2018/848 บน
โดยสมัครใจ

ส่วนที่ II: ข้อมูลเกี่ยวกับการยกเว้นที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ I ของภาคผนวก II ของระเบียบ (EU) 2018/848 และข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4
ของส่วนที่ II ของภาคผนวกดังกล่าว 1. ข้อมูลเกี่ยวกับการยกเว้นที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.8.5 ของส่วนที่ I ของภาคผนวก II ของระเบียบ (EU)

2018/848 จะต้องรวมถึง: — ชื่อ

วิทยาศาสตร์และชื่อสามัญ (ชื่อสามัญและชื่อละติน);

— พันธุ์; —

จำนวนการยกเว้นและน้ำหนักรวมของเมล็ดพันธุ์หรือจำนวนต้นที่ได้รับการยกเว้น; — เหตุผลในการยกเว้น: ไม่ว่าจะเป็น

เพื่อการวิจัย การขาดแคลนพันธุ์ที่เหมาะสม วัตถุประสงค์ในการอนุรักษ์ หรืออื่นๆ
เหตุผล;

— ในกรณีที่เกี่ยวข้อง สำหรับการยกเว้นด้วยเหตุผลอื่นนอกเหนือจากวัตถุประสงค์การวิจัย รายชื่อสายพันธุ์ที่ไม่มี
อนุญาตให้ยกเว้นได้ เนื่องจากมีอยู่ในรูปแบบอินทรีย์อย่างเพียงพอ

2. สำหรับสัตว์เลี้ยงทั่วไปแต่ละชนิด (โค นม แกะ แพะ สุกร กวาง กระต่าย และสัตว์ปีก) ข้อมูลเกี่ยวกับการยกเว้นที่ได้รับอนุญาตตามข้อ 1.3.4.3 และ 1.3.4.4 ของส่วนที่ II ของ
ภาคผนวก II ของระเบียบ (EU) 2018/848 จะต้องรวมถึง: — ชื่อวิทยาศาสตร์และชื่อสามัญ (ชื่อสามัญและชื่อละติน เช่น ชนิดและสกุล); — พันธุ์และสายพันธุ์;

— วัตถุประสงค์ในการผลิต: เนื้อ นม ไข่ การใช้งานสองวัตถุประสงค์ หรือการผสมพันธุ์; — จำนวน

การยกเว้นและจำนวนสัตว์ทั้งหมดที่ได้รับการยกเว้น; — เหตุผลในการยกเว้น: ไม่ว่าจะเป็นเพราะ

ขาดแคลนสัตว์ที่เหมาะสมหรือเหตุผลอื่นๆ